

Nye Abonnenter!

1925

SE
SIDE
12 OG 13

A.M.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/S NEFA

Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske
Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.
Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

Amerikansk Iscream Fryseri

Unsgaardsvej 3 — Tlf. Helrup 1263

1ste Klasses Isanretninger
til Selskaber.

Leverance til Skole- og Spejderfester.

Aluminiums-Kogekar

Gryder og Kasseroller fra 75 Øre Stk.

Gafler og Skeer 10-15 Øre Stk.

Aluminiums Tallerkener, flade, dybe. 60 Øre Stk.

Spejder-Dolke, store, 2,25 Stk.

E. BODENHAGEN

„PRISBILLIGHEDEN“

1441. GL. KONGEVEJ 4. 1441.

HAMLET

og Sterling Cycler i nyeste Modeller
og Udførelse samt Cycledele og Mo-
torcycledele af enhver Art.

Katteøjne

i de autoriserede Modeller føres
stadig i rigt Udvalg.

Københavns Idrætsforretning.

Gothersgade 53.

(Belysningsvæsenets Bygning).
Telefon 1435.

HAANDVÆRKERBANKEN I KJØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867

HOVEDKONTOR

AMAGERTORV 24

Telefoner: Central 8135 & 11135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13 618

TRIANGLEN 3
Telefon Central 9040
VESTERBROGADE 63

NØRREBROGADE 17
Telefon Central 48 94 - 7743

Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 2111 - 8316

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10—3 og 5½—6½. Lørdag kun 10—2.

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb Intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

Telefon: Byen 6782.

KØBENHAVN K.

ADLER
CYCLE A/S

København K. — Sætorvet 1-3.

Cycler, Dæk, Slang, Tilbehør.

Acaponer - Plader - Talema- Medlemmer af Spejder-
skinner til Privat og Lejrbrug. korpset indrømmes

RABAT

Bestillingsseddel!

Bestillingsseddel!

SPEJDERNES MAGASIN

3 Kr. 1/2-aarlig.

NORDENS STØRSTE DRENGBLAD

6 Kr. om Aaret.

Undertegnede bestiller herved Abonnement paa „Spejdernes Magasin“

Det Ikke ønskede
bedes overstreget.

1.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
2.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
3.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
4.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
5.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
6.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
7.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
8.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
9.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar
10.	Navn.....	1/2 Aar
	Adresse.....	1 Aar

Indsendt af Navn.....

Adresse.....

Trop.....

Beløbet opkræves pr. Post.

INDSENDES til Redaktionen SENEST 1. MARTS
Fredensv. 61. Charlottenlund

FOTOGRAFI- RAMMER

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

Forlang udtrykkelig

ASP CYKLE- LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

Guldfisk

sunde, røde fra 50 Øre. Sterke Koldt-
vandsfisk 35 Øre. — Ca. 25 Arter Tro-
pefisk. — Billige Akvarier. — Man-
ge, Trope- og Kanarifugle. — Rum-
melige Bure 3 Kr. 50 Øre. — Alt
til Fugle- og Fiskepleje
Willumsens Fugle og Akvariehus
Østerfarimagsgade 45. — Telefon Øbro 2550.
Forespørgsler — Svarporto.

I Lejren

bør altid benyttes

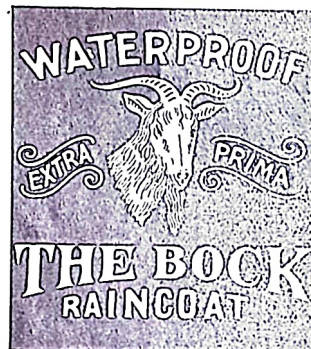
WOLFF & ARVÉ's

Leverpostei - Kødretter - Fiskeretter
Faas hos alle Købmænd.

ENGELSK

Undervisning & Oversættelse

Sigrid Enghardt
kgl. edsv. Translator og Tolk
Tordenskjoldsgade 18 Tlf. Byen 7102

Forlang hos Deres Købmand
Regnfrakker fra
Akts. J. R. BOCK, Hovedvagtsgade 6
København

V. Schmidt,

Holmensgade 29. Tlf. Byen 2925 y
Messinginstrumenter, Trommer,
Signalhorn, Trommefløjter

Praktisk

og billigt er det
at abonnere paa

Haandklæder, Viskestykker,
Dækketøj etc. fra

Soigneringsforretningen »CITY«.
J. KJELDSKOV.

Gl. Mønt 22. Telefon 8842.

HANSON NY ØSTERGADE
2. NY ØSTERGADE
STEMPelfABRIK
GRAVør-ANSTALT
TELF. 354. & BYEN 8066
Signeter - Dorplader - Haandtrykkerier
Brændejern - Numeratorer - Perforører
Yale Laase og Nøgler
Ny Østergade 2

Gunnar Thomassen's Bureau

Sct. Hans Torv 3
København N. Tlf. Nora 1308

Maskinskrivning.
Duplikering.

Tegnede Forsider til Programmer
etc. (uden Udgift til Cliché).

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen,
naar De køber Sæbe!
Dette morsomme lille Mærke
er Garantien for, at de faar
den ægte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe.

Overalt — Overalt!

Spejdere!

HUSK altid, naar I provianterer,
at købe ÆGTE HONNING fra
Københavns største og ældste
Specialfirma:

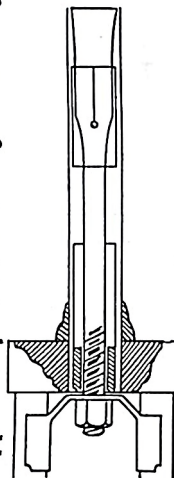
KØBENHAVNS HONNINGHUS, GRAABRØDRETORV 4

København K. Grundlagt 1829 Telefon 6024

Priser: 6 Pd. 7 Kr., 9 Pd. 10 Kr. inkl. Spande

Sendes overalt i Danmark pr. Postoprkrævning

Jeppesens patenterede Forgaffelsikring

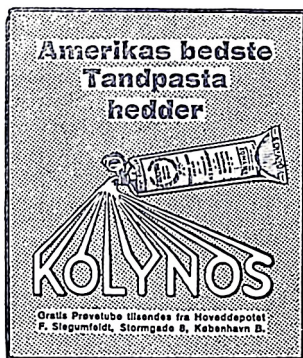

hindrer ethvert Gaffelbrud.

Kolding Musikhandel

Torvet — Telefon 277

Signalhorn, Trommer,
Fløjter o.s.v. for Spejdere

IND-

Nr. 5

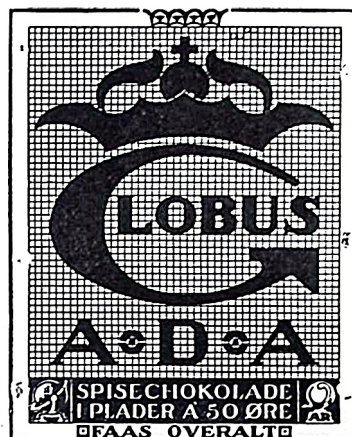

HOLD

1925

Omslagsteget af Axel Mathiesen.

Fastelavn	1
Negerkongen	2
Brevduer	4
Foto-Rubrik	5
Noget af det rigtige.	6
Alverdens Drenges Dag.	6
Nytaarsparaden	7
Ulvne	8
Maanedens Interview	9
En Nat i Begivenhedernes Centrum	10
Europa rundt	11
? ? ?	12-13
Den ubudne Gæst	14
Bueskytten	15
Ny Opfindelse	16
En lille Helt	16
Onkel Johns Breve	17
Søspejderne	18
Verdens første Spejder	19
Præmielisten	19
Redaktøren	20
Fra Jamboreen	22
Jamborable Minder	23
Fra Divisionerne	24
Smil	25

Spejdere! Husk
Skakspil Damspil og Legetøj
billigst
Gothersgade 113, Kj.
Telefon Byen 5671 x.

oooooooooooooooooooooooooooo

F.O. CARLSSONS EFTFL.
Carl Jonsen.

URMAGER
Amagertorv 31
København K.

Specialforretning
i
Ure og Kæder.

Drengene fra 8 Kroner.
Grundlagt 1877. Tlf. Byen 7754.
Første Klasses Reparatørværksted.

C. V. STEENSTRUP

KNABROSTRÆDE 12
KØBENHAVN K.

TELEFON: CENTRAL 4854

TELEGRAM-ADR.: APOLLOLYRE.

Stort Lager haves altid af

alle Musik-Instrumenter

for Spejder-Orkestre.

Reparationer udføres.

FORLANG

KONSERVES OG SAFTER

Enhver Spejder

bør absolut forlange
sin Cykle lakeret i

Vesterbros Cyklelakereri

Istedgade 27

Telf. V. 8397.

H. C. Jensen.

Hurtigste Ekspedition.

HELLESENS
VII-20

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV

FÆLLEDVEJ 9

TELEFON 3709

ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRELSE

HVERDAGE 9-6

SØNDAGE 10-4

ENE-FORHANDLERE:

SEIDELIN & STÆRK

SCT. ANNÆ PLADS 16

TLF. 14720 & PALÆ 3730

Abonner paa

Nordisk Spejdersport

Kr. 3.00 aarligt.

? Hvad staar der paa ?
? Side 12 og 13 ?

Vi indbyder alle Spejdere med Paa-
rørende til at aflægge vor permanente
Udstilling

Nørrevold 18 et Besøg

Demonstration af skjulte Sovesteder

Med Højagtelse

Nolfi

III. Prislister gratis paa Forlangende

SPEJDERNES · MAGASIN

UDGIVET AF »DET DANSKE SPEJDERKORPS«

REDAKTØR: GUNNAR JØRGENSEN
FREDENSVEJ 61 - CHARLOTTENLUND

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERNES BOGHANDEL
NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 4986

NUMMER 5

FEBRUAR 1925

9. AARGANG

Fastelavnen var egentlig en Forberedelse til den 40 Dages Faste, der varede lige til Paaske. Efterhaanden faldt denne Faste bort, men de Festligheder og Løjer, der karakteriserede denne Fest, var saa rodfæstede, at Fastelavnen har holdt sig op til vore Dage, ganske vist under andre Former.

Oprindelig varede Fastelavnstesten en hel Uge; men ved Magtbud fra oven lykkedes det efterhaanden at begrænse den til en enkelt Dag, og det er derfor, at Mandagen staar for Bevidstheden som den egentlige Fastelavn.

Mange af de Skikke, som man træffer endnu i vore Dage, gaar meget langt tilbage i Tiden. Dette er f. Eks. Tilfældet med Fastelavnsrisningen. De fleste af jer har sikkert Fastelavns Mandags Morgen været tidlig paa Tærne for at rise jeres Forældre og Søskende op. Men mon mange af jer ved, hvad der egentlig ligger til Grund for denne Skik. Kirken forsøgte at forklare den som en Mindelse om Kristi Lidelse; men i saa Fald havde det været rimeligere at anvende Riset paa sig selv i Stedet for paa ganske sagesløse Personer, der ligger i deres søde Sovn. Ud fra den kirkelige Opfattelse maatte det ogsaa være ret ejendommeligt, at Oppiskeren fik materiel Fordel af Risningen i Form af Fastelavnsboller. Andre mener, at Skikken skal symbolisere den Aarstid, da der er Spiring og Grøde i alt, og være en Levning fra en gammel Fest for Vaaren. Man mente ogsaa i gammel Tid, at Risningen befordrede Frugtbarheden, hvorfor den ogsaa særlig brugtes over for Kvinderne. Et synligt Mindet herom er de Svøbelsebørn, man som oftest ser paaklistret Riset.

Da de hollandske Bønder i sin Tid indvandrede her til Landet og slog sig ned paa Amager, bragte de adskillige

Fastelavn

Tegning af Asger Riber.

Fastelavnsskikke med. Den mest kendte af disse er »Katten af Tonden«. Oprindelig skete det til Hest; den Dag i Dag kan I ude paa Amager se Karlene i deres smukke Dragter slaa Katten af Tonden til Hest. Denne Skik blev meget populær, saa Hoffet under Frederik V endog deltog i Løjerne iført Amagerdragter. Lige indtil Slutningen af det nittende Aarhundrede var der en levende Kat i Tonden; men denne barbariske Skik er nu naturligvis ophørt. Nu indeholder Tonden som oftest spiselige Genstande. Der findes et gammelt Digt fra 1729, hvis Begyndelse og Slutning lyder saaledes:

Jeg arme Kat, som her i Dag
En Abekat maa være,
Til Fastelavns Velbehag
Og Emdrup Herrers Ære.

Men I, I Emdrup Slyngler som
Med Stage, Spyd og Lanse,
Til min bedrøvet Ligvægt kom
At storme Kattens Skanse.

Gid jeg var bøs og I var Mus,
(Jeg Jupiter det beder),
Her skulde ligg' et Fandens Hus
Imellem mig og Eder.

En Skik, der blandt Adelen var meget udbredt, var at afholde Dystridt. Men dette var noget, der krævede stor Øvelse, saa at det aldrig nogensinde blev en folkelig Skik, hvad derimod Stikken til Straamanden og Stikken til Ringen blev.

Men den allermest populære Skik var dog det saakaldte Fastelavnsløb. I alle mulige Forklædninger løb Folk om paa Gader og Stræder og lavede de mærkværdigste Narrestreger. En af de almindeligste Dragter var Narredragten. For at gøre sig ukendelig og derved at kunne tillade sig grovere Løjer iførte man sig Masker. Men efterhaanden udartede dette Fastelavnsløb, saa at det i de højere Kredse kom i Miskredit. Naar et saadant Optog af maskerede og udklædte Personer standsede et eller andet Sted i Byen, spillede de undertiden en hel lille Komedie, og den moderne Komedie, som I nu til Dags ser paa Teatrene, er kun en videre Udvikling heraf. At de fleste Skoler opfører deres Skolekomedier ved Fastelavnstide er sikkert ikke ganske tilfældigt, men staar sikkert i Forbindelse med denne gamle Skik at løbe Fastelavn med den dermed følgende Dialog.

M. Br.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Negerkongen

Efter „Boys Life“.

Da Fenwick fik Ordre af sin Chef til at tage til Cherokee Vildnisset for at arrestere Bob Colleton, vidste han, at det var et farligt Hverv, han paatog sig. For det første var Cherokee et vildt og øde Sted; for det andet var Colleton — den saakaldte Konge af Cherokee — en yderst farlig Fyr.

Karakteristisk for Fenwick tænkte han dog ikke paa Faren. Han bevæbnede sig med en Revolver og korte alene af Sted i sin Ford Vogn, en taaget Oktobermorgen, haabende paa at være tilbage i Mount Pleasant med Fyren i Løbet af Eftermiddagen.

Klokken nærmede sig tre, da han vendte hjem. At han overhovedet var naaet tilbage, syntes et Mirakel for dem, der først saa ham. Kun hans store Viljestyrke havde sat ham i Stand til at køre Vognen de mange Mil. Bilen standsede foran Dr. Heseltons Hus. Patienten var besvimet, Fenwick var blevet skudt i Ansigtet og Brystet. Sædet i Vognen var overstænket med Blod. Fenwick selv kunde man næsten ikke kende.

En halv Times Tid efter drog en Styrke paa 30 Mand af Sted til Cherokee; de var oprømte og havde alle Mod paa at faa fat i Bob Colleton. Hans fejge Forbrydelse var skammelig, men at den var udøvet mod Arthur Fenwick — en af de dygtigste og mest afholdte i hele Korpsen — gjorde dem endnu mere opsatte paa at faa fat i ham.

Der var knap gaaet en Time, før de naaede til Cherokee. 10 Minutter efter var »Kongen af Cherokee« fanget — uden Modstand — og inden Mørkets Frembrud var Styrken vendt tilbage med Fangen til Mt. Pleasant.

Dommen lød kort og godt paa 3 Aars Fængsel. De fleste syntes, at han skulde have haft 20!

Fenwick selv var ikke til Stede: i lang Tid var Dr. Heselton og 2 andre Læger i Tvivl om, hvorvidt han vilde staa det igennem. Men det gik til sidst til den rigtige Side. Han begyndte at komme sig, men han var vansiret for Resten af sit Liv. Mange af hans Kammerater bad ham om at lade være med at gaa tilbage til Polititjenesten, men Fenwick vilde ikke høre Tale om det. 8 Maaneder efter havde han atter genoptaget sit Arbejde.

Bob Colleton nævnede han aldrig. Han havde aldrig sagt noget om ham, men flere af hans Venner mente, at Colleton var dødsens, hvis han nogensinde kom paa fri Fod.

Dette kom Fenwick for Øre, og han bad dem om at glemme Sagen, som han selv havde gjort.

»Bryd dig dog ikke om os,« sagde Ben Ashmed, »vi gør ikke noget, som kan skade dig. Maaske støder vi Kongen fra Tronen og sender ham til Elba eller St. Helena.«

»Hor nu en Gang, Ben,« sagde Fenwick, »denne Sag kommer kun mig ved, og jeg ønsker ikke, at Negeren skal forulempes, naar han kommer ud.«

»Ja, lad os nu se,« sagde Ashmed og gik sløjtende bort.

»Det er en underlig Verden, vi lever i,« tænkte Fenwick. »Ben og de andre er brave Mennesker, men her er de paa Vildspor. Jeg maa holde Øje med Bob Colleton, og naar han engang kommer ud af Fængslet, maa jeg advare ham, ja, om det er nødvendigt, maa jeg staa paa hans Side!«

— To Aar gik, og det tredje var ved at slutte. En Gang

havde Fenwick kørt langt bort til en ensom Mose, hvor en Mængde Fanger arbejdede paa at stamppe en Vej. Her havde han talt med Bob og paa en rolig Maade fortalt ham, hvordan Sagerne stod. Saa havde han talt med Opsynsmanden, og af ham faaet at vide, at Bob arbejdede godt, og at hans Opførsel havde været eksemplarisk. Han fortalte imidlertid ikke, at han vilde faa fri 2 Maaneder før Tiden paa Grund af den gode Opførsel.

En Eftermiddag i November kom Fenwick ridende hjem. Han havde været ude efter Krybskytter. Pludselig hørte han nogle Biler komme farende hen ad Vejen. Han red til Side, og »saa« tre Biler komme til Syne i en voldsom Fart.

Fenwick stod af Hesten og holdt Haanden i Vejret. Bilerne standsede. I den første sad Ben Ashmed.

»Du har travlt, Ben,« sagde Fenwick.

»Ja,« svarede Ben.

Fenwick opdagede en Bosse og to Geværer i Vognen. Der var to Mænd sammen med Ashmed. I de to andre Biler sad syv Betjente, som alle var bevæbnede.

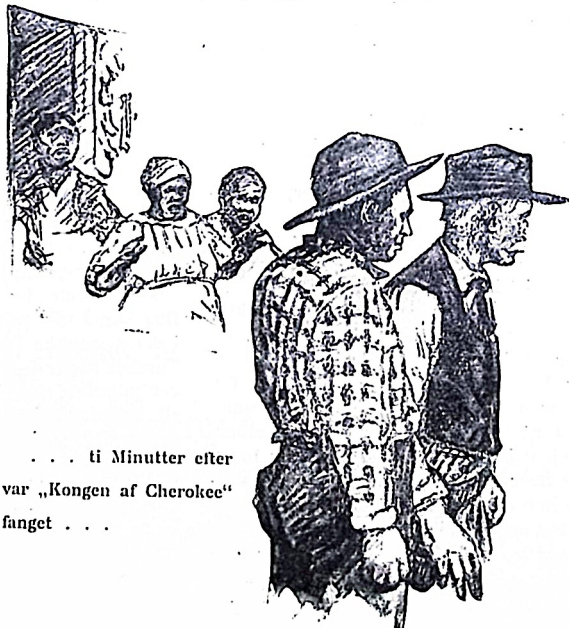
»I ser ud, som om der var sket noget. Bob Colleton er da vel ikke kommet ud?«

Ben Ashmed saa paa Fenwick, kneb Øjnene sammen og satte Vognen i Gang. De andre gjorde det samme, og Fenwick stod tilbage midt i en Hvirvel af Støv.

Han er kommet ud, tænkte han, og nu er de ude efter ham. Han maa have faaet fri paa Grund af sin gode Opførsel. Det har de hørt, mens jeg var væk. Hvad nu...

Bilerne var forsvundet. Novembersolen kom frem fra den dybe Skybanke og kastede et sidste Blik paa det triste Aftenlandskab.

»Jeg kan ikke naa dem, selv om jeg havde en Bil,« tænkte Fenwick: »de vil være i Cherokee inden Mørkets Frembrud. Stakkels Bob, men nej, de skal ikke gøre ham Fortræd, om saa jeg skal dø! Kom, Gypsy.«

... ti Minutter efter
var »Kongen af Cherokee«
fanget ...

Fenwick svang sig let i Sadlen og red bort fra Landsbyen. Han gav Hesten af Sporerne. Den sløj af Sted. Han kom forbi flere Negre, som stirrede efter ham med en Blanding af Beundring, Hengivenhed og Frygt.

Før han naaede Cherokee Mosen, drejede han ind paa en mørk, fugtig Sti, som førte lige ned til Floden. Da Fenwick naaede Bredden af Floden, kunde han se Negerhytterne i Cherokee paa den fjerne Kyst.

Floden saa kold og sort.

»Gypy, gamle Ven, vil du med over?«

Han red Hesten hen til Vandet og prøvede paa at faa den ud.

Den rystede angst paa Hovedet.

Fenwick søgte at berolige den: han truede den, men den rørte sig ikke.

Han svømmede som en rasende. Han havde aldrig tænkt sig, at Vand kunde være saa koldt. Men han var en dygtig Svømmer, og en god Svømmer kan gøre meget naar det gælder Livet. Han vidste, at Bob Colleton, som var uvidende om den Fare, der truede ham, var afhængig af hans Mod og Kræfter paa denne ensomme Svømmetur.

Nu var han kommet over Midten. Den fjerne Kyst rykkede nærmere. Endelig naaede han Kysten. Langt borte i det stille Tusmørke hørte han Bilerne løfte af Sted.

Han kendte kun altfor godt Colletons Hus. Det var dér at Negeren havde skudt ham ned. Han hørte Bilerne snurre. Om faa Minutter maatte de være her.

Han tog sig meget mærkelig ud, kun iført sine Benklæder og med Pistolen i Haanden. Han skyndte sig hen over en Mark, sprang over et Gærde og styrtede ud paa en sandt Vej, ind i en Gaard, hvor Græsset voksede højt. Man kunde se, at Ejeren havde været længe borte. Han sprang op ad Trapperne og bankede med Revolveren paa den lukkede Dør.

Den blev aabnet, og Bob Colleton og Fenwick stod Ansigt til Ansigt.

»Kom hurtigt af Sted, Bob. Du har ingen Tid at spille. Jeg er kommet for at frelse dig. Skynd dig til Floden. Kan du høre Bilerne. De er fulde af Mænd, som er efter dig. For Guds Skyld Bob, skynd dig!«

Fenwick var gaaet indenfor og Colleton lukkede roligt Døren.

»Hvorfor skulde jeg gaa?« spurgte han. »Jeg har jo faaet min Straf, Mr. Fenwick.«

»Du maa flygte, jeg kan ikke forsvare dig mod 10 Mand.«

»Jeg har min Bøsse,« sagde Bob.

»Nej, nej,« raabte Fenwick, »kom nu af Sted.«

»Og hvad saa med Dem,« spurgte Negeren, som øjensynlig ikke havde Hastværk. »Hvis jeg gaar, er De saa i Sikkerhed?«

»Ja, det er mine Venner! Jeg gaar ud til dem paa Vejen. Kom nu af Sted, jeg er din Ven, Bob!«

»Ja, det ved jeg,« sagde Negeren sagte.

Et Øjeblik efter var han forsvundet.

Fenwick lukkede Bagdøren efter ham, og vendte sig om for at gaa ud paa Vejen gennem Hoveddøren, da han hørte Bilerne standse.

Han løb til Hoveddøren, men Colleton havde sat en Bom for den. Han baksede med den, men forgæves. Han hørte et Skud. Derefter en Regn af Skud gennem Aftenstilheden. Kuglerne hvislede ind gennem Hyttens Dør. Fenwick sank om paa Gulvet. Endnu en Kaskade af Kugler. Han prøvede paa at naa Bommen, som gav efter for hans svage Berøring. Døren gik op, og han løftede Haanden, da Mændene styrtede ind. Kugleregnen holdt op. Et Øjeblik efter, sad Ben Ashmed paa Gulvet ved Siden af sin Ven. Fenwicks Hoved laa i hans Skod. Blodet randt ned ad Trappen til Colletons Hytte.

»Aa, Arthur,« sagde han, »vi gjorde det for din Skyld, og nu har vi skudt dig!«

Fenwick havde lukket Øjnene, men nu aabnede han dem.

»Du har ikke skudt mig, Ben, du er min Ven — men lov mig, aldrig at gøre Bob Colleton Fortræd.«

Han talte langsomt, pint af Smerter. Saa tabte han Bevidstheden.

Det var maaske en Maaned senere. Det var Jul: i Arthur Fenwicks Hjem var der samlet en Mængde Mennesker. Blandt de tilstedeværende var ogsaa Cherokee-Kongen. Da alle de andre var gaaet, fik han Lov at blive hos Fenwick, som sad i en Sygestol tæt ved Ilden.

»Bob, jeg er glad ved at se dig. Jeg har været saa glad for alt det, du har sendt mig, Kartoflerne og Fjerkræet. Sæt dig nu ned ved Ilden og fortæl mig, hvorledes det gaar.«

Fenwick saa venligt paa ham og Negeren sagde:

»Jeg har læst i Biblen, om den store Mester, der gav sit Liv for at frelse Synderne — men jeg har aldrig tænkt nærmere over det, før i den sidste Tid.«

»Jeg er bange for, at vi alle trænger til Frelse,« svarede Fenwick.

»Maaske Herre,« svarede Bob, »sometider tænker jeg paa, at Kristus ganske vist ikke selv kommer ned paa Jorden mere, men han sender sine Tjenere.«

»Hvad mener du,« spurgte Fenwick.

»Du er een af dem, Herre,« svarede Negeren og trykkede Fenwicks Haand.

Lige fra Civilisationens første Dage, ja maaske endog førend denne opstod, har Mennesket for sin Fornøjelse beskæftiget sig med Fuglene. Hanekampe, en Sport, som man nu saa godt som ikke træffer i mere civiliserede Lande, var meget yndede af Romerne. Falkejagt, der nu til Dags er saa godt som forsvundet, var i Middelalderen meget udbredt blandt Adelen.

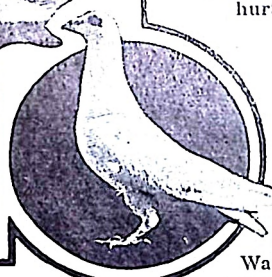
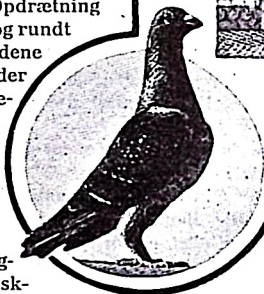
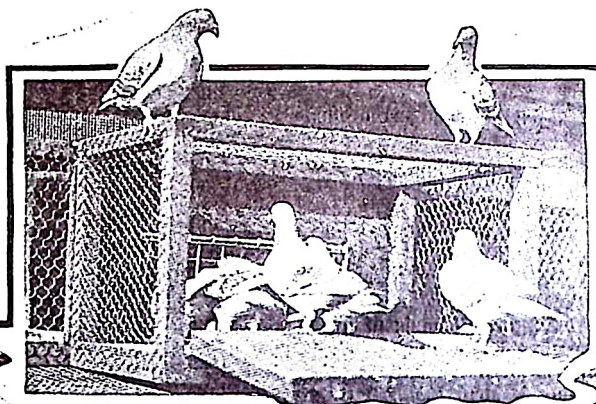
Men Interessen for Fugle er dog ingenlunde blevet mindre i Tidens Løb, skønt den nu giver sig andre Udslag end tidligere. Mangfoldige Mennesker giver sig af med Opdrætning af Fjerkræ, og rundt om i Landene afholdes der store Fjerkræudstillinger, hvortil Deltagerne kapes om at frembringe de bedste Racer. I England og Tyskland er det meget almindeligt at holde Konkurrencer mellem forskellige Sangfugle, særlig Bogfinker og Irisker.

Det Folk, der fremfor alle andre har givet sig af med Opdrætning af Duer, er Belgiere. Under Verdenskrigen viste det sig, at selv nu til Dags kunde Hærene have umaadelig Fordel af at anvende Duer til at bringe Meddelelser fra det ene Sted til det andet, og der er ingen Tvivl om, at denne Omstændighed bærer en væsentlig Del af Skylden for, at Dueopdrætningen er mere populær nu en nogensinde før, naturligvis især i de Lande, der deltog i Krigen. Talte man tidligere Dueopdrætterne i Hundredevis, maa man nu tælle dem i Tusindvis, og stadig kommer flere til. Det er derfor heller ikke med Urette at man har kaldt Duen for »Den fattige Mands Væddeløbshest«.

Sentensen: der er intet nyt under Solen gælder ogsaa her. Dueopdrætningen er paa ingen Maade noget, man ikke kendte i tidligere Tid. Allerede Romerne forstod at drage Nytte af Duernes særlige Instinkt til at finde Retning og Sted. De brugte dem dels i Krigene og dels i mere fredelige Sysler, f. Eks. til at bringe Meddelelser om Udfaldet af de store Vædekampe. Der er ingen Tvivl om, at Kendskabet til denne Anvendelse af Duerne er kommet til Romerne fra det fjerne Østen. Under Kong Ramses II af Ægypten blev der fremstillet et Vægmaleri af denne Konges Kroningsfærd, og paa dette ses fire Duer, der bortsendes til de fire Verdenshjørner for at bringe Meddelelse om denne store Begivenhed. Dette var ca. 1000 Aar f. Kr. Den italienske Digter Torquato Tasso, der levede i den sidste Halvdel af det

BREVDUER

VED MOGENS BRIX.

sekstende Aarhundrede, omtaler i sit berømte Digt »Det befriede Jerusalem«, at en Brevdue, der var blevet forfulgt af en Rovfugl, udmattet faldt ned i de kristnes Lejr, under dens ene Vinge fandtes en Depesche, der røbede Fjendens Planer. I den første Halvdel af det nittende Aarhundrede anvendtes Brevduen ogsaa i Spekulationens Tjeneste. Det rige Bankierhus Rothschild i London skal saaledes skyldte Brevduerne en stor Del af dets Formue. Det lod Agenter med Brevduer følge med Napoleons Hære og fik paa denne Maade hurtigere Besked om Begivenhederne end alle andre. Tre Dage før Meddelelsen om Slaget ved Waterloo blev bekendt i Eng-

land, kendte Rothschild Resultatet og drog stor Nytte deraf ved sine finansielle Dispositioner.

Den Due, som vore tidligste Forfædre anvendte, adskilte sig antagelig kun lidt fra den blaa Klippedue, fra hvilken man mener, at den almindelige Husdue stammer. De naturlige Instinkter hos Duen, som Menneskene forstod at drage Nytte af, har den til Fælles med de fleste andre Fugle, der dog ikke besidder det i saa udpræget Grad som Duen. Disse Instinkter har dygtige Opdrættere forstaaet at udvikle mere og mere gennem Tiderne, saa at de nu næsten er forbløffende.

Mange Mennesker gaar i den fejlagtige Tro, at man kan slippe en Brevdue løs paa hvilket som helst Sted og faa den til at flyve et hvilket som helst andet Sted hen. Men dette er naturligvis ikke Tilfældet. Forholdet er alene det, at Duen er i Stand til at flyve fra det Sted, hvor den bliver sluppet løs, til det Sted, hvor den høre hjemme. Hvorledes den er i Stand hertil er lidt af en Gaade.

Dette Instinkt har Duen dog som tidligere omtalt til Fælles med de fleste andre Fugle. Man behøver blot at tænke paa alle de Fugle, der tilbringer Sommeren i den nordlige Del af Europa, men som naar Vinteren nærmer sig, fortrækker til mildere Egne. Et saadant Instinkt findes ikke i Almindelighed hos Mennesket; men det har dog vist sig, at primitive Folk er i Stand til paa en ofte forbløffende Maade at finde Vej til deres Bolig.

Men Brevduen er ikke blot i Stand til at finde Vejen, men den er ogsaa i Stand til at tilbagelægge denne i en uma-

delig Fart. Man har ved Krydsninger frembragt Brevduer, der er i Stand til at yde det næsten utrolige i disse Retninger.

Naar den unge Brevdue er ca. 3 Maaneder gammel, begynder Træningen. Sammen med andre Duer i den samme Alder, fjernes den nogle Kilometer fra Dueslaget, hvorpaa den slippes løs. Denne Afstand forøges efterhaanden; dog indsættes der i Ny og Næ Hvileperioder, for at Duen kan vokse og samle Kræfter. Under Træningen er det godt at bringe den bort fra Hjemmet i forskellige Retninger; men senere hen bør man alene lade den træne paa en ganske bestemt Strækning.

Der holdes hyppigt Kapflyvninger mellem Brevduer, særlig i Belgien, hvor saadanne næsten er blevet national Sport. Disse Kapflyvninger strækker sig sjældent over en kortere Strækning end 800 m. Hvert Aar afholdes der en national Kapflyvning over en Strækning paa 1000 km, hvor Brevduer fra hele Belgien deltager, og hvor der opnaas fænomenale Hastigheder. Man er her kommet helt op paa 100 km i Timen. Den største Hastighed, der er opnaaet her i Landet, er 2½ km pr. Minut.

(Billedet fra »Boys Life«.)

SPEJDERNES

Indsend gode og morsomme Billeder til Redaktionen, Fredensvej 61, Charlottenlund.

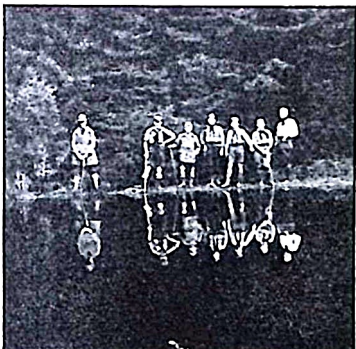
En Hund og en Kat har været oppe at slaas — men

En Dansker og to Tyskere.
Inds. af Frode Ejvang, Aalborg

Inds. af Frode Ejvang, Aalborg

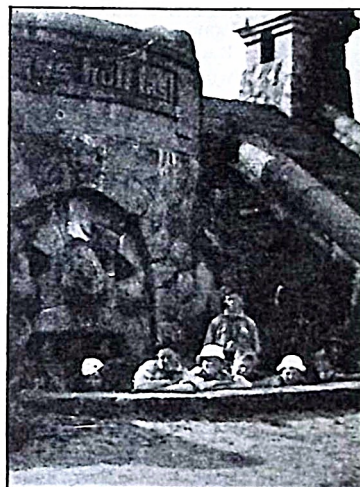

Hvad er op og hvad er ned?
(Tildelt Maanedens Præmie)

FOTO RUBRIK

Billederne returneres kun naar Porto vedlægges. Præmie hver Maaned.

en dansk og en tysk Spejder har skilt Slagsbrødrene

Foran Uhyrets Gab
Inds. af Harald Olesen, Stubbekøbing

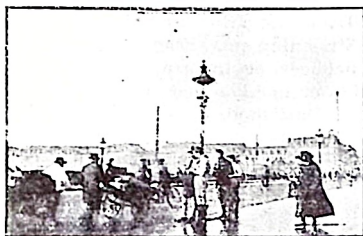
Aalborgspejdere

Inds. af Lærer Poul Clausen

Mellem Bakkerne

HER ER NOGET AF DET RIGTIGE

»Luk Øjnene op, Dreng! Du gaar jo og sover!«

Denne Sætning skulde nødig passe paa en Spejder. *Hvad* man saa end kan bebrejde ham — han gaar ikke sovende gennem Tilværelsen.

Han har Øjnene med sig!

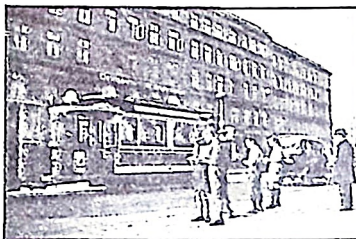
Ser han en gammel Dame staa fortvivlet paa et Fortov uden at turde gaa over Gaden, hvor Biler, Sporvogne og

Cyklister farer af Sted i begge Retninger — saa er han Mand for at byde hende en Arm og lodse hende over.

Ser han en lille Kammerat — en Bydreng — snuble og tabe alle Pakkerne, saa er han ikke bange for at give en Haandsrækning.

Eller er det kun i *Bogerne*, at den Slags Spejdere findes?

Forhaabentlig ikke. Den Tid skulde

gerne komme, da enhver By i Danmark maatte indrømme, at Spejderne kunde mere end slaa paa Stortromme og blæse Signalmarch. At de — trods deres unge Alder — var *nyttige* Borgere.

Vi bringer her et Par Billeder, der viser, hvordan nogle *Østerbrospejdere* hjælper Kommunen ved en Færdsels-tælling i Nærheden af Dronning Louises Bro.

ER I klar over, hvor godt I egentlig har det, Drenge. Maaske en og anden af jer kunde komme i Tanker om det, naar han læser nedenstaaende Skildring, skrevet af Sherwood Eddy, Generalsekretær for K. F. U. M. i Asien:

»Jeg besøgte en Fabrik i Tientsin. Der arbejder 1100 Drenge, 9—15 Aar gamle, halvnøgne, svedende, fra Kl. 4 Morgen til Kl. 8 Aften 7 Dage i Ugen. I de første 10 Minutter, jeg var der, opstod der Ildløs 3 Gange; hver Gang blev Ilden slukket hurtigt, men tænk, hvilket brandfarligt Sted, og hvilken daarlig Luft, der bliver. Da jeg havde været der i ½ Time, værkede det i mine Lunger: jeg maatte holde Lommestørklædet for Næsen. Men de 1100 Drenge — de har intet Lommestørklæde at holde for Næsen: de maa arbejde i den Luft 16 Timer daglig, uden Hviledag, uden nogen K. F. U. M., uden Legeplads eller Ferie.

Jeg besøgte en anden Fabrik. Der arbejdede 1200 Drenge, 16 Timer i Døgnet, 7 Dage hver Uge. De faar kun Føden for at arbejde, men den kunde de ikke faa hjemme. Det er en Gummifabrik. Efter tre Aars Læretid bliver de sendt væk, og nye Drenge antages, ogsaa uden Løn. Saa kan de »udlærte«, som ingenting har lært, selv om, hvorledes de vil bane sig en Vej i Ver-

ALVERDENS DRENGES DAG.

15. FEBRUAR.

den. For de fleste bliver det ved at gælde: Ingen Kirke, ingen Skole, ingen Søndag, ingen Have, ingen Legeplads.

Jeg var paa et Hospital. — Der laa en syv Aar gammel Dreng. Han burde have været i Skole for at lære noget. Han havde i Stedet arbejdet paa en Fa-

brik og faaet Haanden af i en Maskine. Nu laa han dér — og saa tilfreds ud! Thi for første Gang i sit Liv fik han nok at spise og kunde ligge i Renlighed og hvile . . . Men naar han kommer ud fra Hospitalet, hvad saa? Han faar ingen Erstatning for Haanden.

— — —
Af 1000 indiske Drenge, fødte i Byerne, der i det første Aar 661. — Og i de mange Et-Værelses-Lejligheder er Forholdene endnu værre; dér der gennemsnitlig af 1000 fødte Drenge de 828, inden de er et Aar. Statistiken viser, at i Byer som Bombay faar 98 pCt. af samtlige Drenge Opium af deres Forældre. Forældrene skal paa Arbejde, og Børnene skal være rolige imens. — Ogsaa Drene maa paa Arbejde i Fabriker, naar de er gamle nok. Deres Løn er ofte 3 Dollars om Maaned, mens de samme Fabriker giver fra 200 — 420 pCt. i Overskud om Aaret — til europæiske og amerikanske Rigmænd. — Tænk paa disse Drenge! Hvad skal der blive af dem?«

Ovenstaaende Skildring er taget fra et lille Skrift, som K. F. U. M. har udsendt i Anledning af »Alverdens Drenge Dag« den 15. Februar. Paa denne Dag samles der ind til Arbejdet blandt nodliddende Drenge ud over hele Ver-

China Boy

REKTOR HARTVIG MØLLERS TALE VED NYTAARSPARADEN

Jeg skal tale til jer om Landet og Flaget for at sige jer, hvordan vi vilde ønske, at de danske Spejdere vilde se paa den Fane, som her er blevet skænket os, og det Land, hvis Symbol den er.

Forst og fremmest ønsker vi for jer, at Navnet Danmark aldrig maa blive en tom Lyd for jer. Ved Jamboreen i Sommer, da Spejdere fra alle Verdens Lande færdedes her som Kammerater, saa det ofte ikke var muligt at se, hvem der horte til det ene Folk og hvem til det andet, kunde man faa det Indtryk, at dette var hele Sandheden om Spejderne, at de ønsker at skabe Broderskab, at rive Skrankerne ned mellem Folkene. Men vi, der ved, at det gælder om at give jeres Liv Rigdom og Dybde, ved ogsaa, at det kun er den halve Sandhed, ja mindre end det. Dybt under alt det, der knytter Menneske til Menneske, dybest i et Menneskes Sind, ligger det, der knytter ham til det Land og det Folk, der er hans Land og hans Folk, hvad enten han er Dansk eller Tyisk, og man forringer sit Liv, hvis man mister det. Derfor er Spejderne fra alle Lande Kammerater, men de er først og fremmest og dybest og inderligst deres Lands Sonner.

Men husk ogsaa, at Danmarks Navn maa I ikke bruge som Vaaben mod andre Danske eller til pralende Pynt for jer selv. Der er Navne, man ikke skval-

drer op med i Tide og Utide, det er alle deres Navne, man virkelig elsker, sin Moders Navn, sin Faders Navn, den Kvindes Navn, man engang vælger at dele sit Liv med. Og saadan bør det ogsaa være med Fædrelandets Navn. Nævn det kun med Alvor og Stilhed — og sjældent.

Navnet Danmark er for os en Række af Minder, det er vore Forfædres Land, vore Forældres og vor Barndoms Land, og det er det Land, vi kender og elsker som de drivende Regnbygers Land, den fejende Blæsts Land, men ogsaa det milde klare Solskins Land, de hvide Klitters Land, de lyse Skoves Land, den tunge Plovjords Land, de smaa rodtagede Byers Land, de ensomme, stille hvide Gaardes Land.

Og Flaget er dette Lands Symbol. Naar I ser det, er det som I ser Navnet Danmark skrevet for jer. Og det er Symbolet paa hele det danske Folk, det er som farvet med en Draabe af alle Danskes Blod. Derfor maa I aldrig bruge det til Splid mellem Danske, det skal være vort Samlingsmærke, lad det aldrig vaje over Splid.

Glem det aldrig: Danmarks Land og Danmarks Flag er alle Danskes.

NYTAARSPARADEN

1. Nytaarsdag genlød Hovedstadens Gader af Trommehvirvler og Hornsignaler. Det var Spejderne, der rykkede ind paa Rosenborg Eksercerplads. Her samledes de — under Ledelse af Ove Holm — og fik overrakt en smuk Silkefane af Danmarkssamfundet og en Sølvplade af Sønderjysk Fond — til Minde om de sønderjyske Krigsfangers Hjemkomst 1919.

Efter Paraden afholdtes en Gudstjeneste i Andreas-Kirken, hvor Pastor Steen talte til Spejderne om Sandhed, Renhed og Kærlighed — tre Ting, som enhver Spejder burde føre i sit Skjold.

Samme Dag afholdt vore »grønne« Kammerater Nytaarsparade og Gudstjeneste, hvor Pastor Ricard prædikede.

Tag fat, Ulve.

Er det ikke Jeres Mening, at I skal have taget mindst een Prøve til inden Sct. Georgsdag. Der er kun 2 Maaneder til, og da I jo muligvis ogsaa skal spille Komedie inden den Tid, saa kommer I virkelig til at hænge i.

Her vil jeg lige opfriske for Jer, hvad der fordres til de forskellige Prøver.

For at blive Ømfod maa Du kunne

Ulveloven, Ulveløftet, Hilsnerne, Hylet, Retstillingen, vore hemmelige Tegn og de Jungledanse og Raab Din Floksang, skal Du nok ogsaa kunne den. Du skal desuden være 8 Aar gammel og have fulgt Flokken en Maanedstid, saa vi kan være sikre paa, at Du passer til os og vi til Dig. Det var jo en køn en, hvis Du straks fik Uniform og Ømfodsmærke, og Du saa en Maanedstid efter kom og bad Far og Mor om at komme ud igen. Hvad tror Du saa, de vilde sige?

Til første Stjerne fordres at Du

- 1) kender det danske Flag (kender Forholdet mellem Kors og Dug og den rigtige Farve — rødt er ikke altid rødt, skal jeg sige Dig —) og ved hvordan det skal behandles.
- 2) Kan (det vil sige baade i Lys og Mørke, bag paa Ryggen og i en Fart) følgende fem Knob: Raa-baandsknob, Flagstik, Pælestik, Fiskeristik og dobbelt Halstik.
- 3) Kan slaa en Kolbøtte, et Hovedspring og springe Buk over en Dreng af Din egen Størrelse.
- 4) Kaste en Tennisbold 10 m baade med højre og venstre Haand (saadan at den kan gribes, Retningen skal altsaa være god, Højden lige-saa) og gribe den. 6 Kast ud af hver 10 skal være gode.
- 5) Kan udføre 2 af Ulvenes Legemsøvelser, nemlig: a) springe i Tov 30 Gange baglæns med samlede Fødder og let højede Knæ. Du maa Dig med cirka en Fodslængde mel-der Din Brysikasse og træner hver Muskel i hele Din Krop.

Mange af vore dygtigste Sports-mænd sjiipper hver Morgen for at holde sig i god Træning. b) Den anden Øvelse er Balanceringsgang. Tænk paa den flotte Rejsning alle Vandbærerne syd og øst paa har og tag saa 2 Boger af Ulvebogens Størrelse og læg dem paa Dit Hoved og prøv om Du kan gaa frit og naturligt uden at tabe dem. Du skal kunne gaa fint gennem en Gymnastiksøl og tilbage igen i almindelig Fart.

- 6) Skal vide hvordan og hvorfor man holder sig ren og sund, og Du skal gøre Dig Umage for at gøre det. Husk Tænder og Negle, og træk Vejret gennem Næsen! Hvormange af Jer vil ikke blive forskrækket, hvis Jeres Flokfører en skønne Dag ved et Møde siger: »Støvler og Strømper af?« Man kan godt se om Fødderne har været rene om Morgen!
- 7) Skal have været Ømfod 2 Maaneder.

Til anden Stjerne fordres at Du

- 1) kan afsende og modtage en lille Melding nogenlunde rigtigt med to Flag.

En rigtig Ulveunge. Inds af Poul Andersen

- 2) Kan de 8 Hovedkompassstreger, og tænker Dig fornuftigt om, naar Du er ude, saa Du ikke foreslaar Solen at staa op i Vest og flytter Øresund om paa den anden Side af Sjælland, hvad en ellers fornuftig Ulveunge en Gang gjorde.
- 3) Kan Kong Christian udenad.
- 4) Have fremstillet helt paa egen Haand en god Model i Træ, Ler eller Metal — eller have stukket eller udskåret en Ting — eller have koloreret 8 Tegninger af Flag, Blomster eller lignende pænt og ordentligt.
- 6) Kan børste Støvler og tænde Ild op uden en hel Æske Tændstikker og uden Petroleum.
- 7) Kan finde ad en bestemt Vej og aflevere en Besked paa 15 Ord rigtigt.
- 8) Kan vaske og forbinde en saaret Finger rigtigt og i det hele ved lidt om Behandling af Saar.
- 9) Kan de sidste 3 Ulvelegemsøvelser. a) Balancegang paa Bom (sæt den ikke for højt op, Vitos 4 Vbro, der er vor Gymnastikexpert, siger, man kan komme slemt til Skade, hvis man er uforsigtig). b) Stil godt tage Mellemhop. Det udvikler Fødderne, bøj frem over og læg Hænderne paa Jorden. Herved presser Du al Luften ud. Saa retter Du Dig og fører samtidigt Armene ud til Siden og op til Skulderhøjde, medens Du tager en god dyb Indaanding. c) Paa eet gaar Du paa Taa og fører Armene ud til Siden og op til Skulderhøjde. Paa to gaar Du ned til dyb Knæbøjning samtidigt med, at Du fører Armene frem (stadigt i Skulderhøjde, paa tre strækker Du Benene og fører atter Armene ud til Siden og paa 4 fører Du Armene tilbage til Retstillingen og gaar ned paa flad Fod.
- 10) Have været Uly i 6 Maaneder.

Naar I har taget 2. Stjerne, er der de 12 Duelighedstegn. Der er noget for enhver Smag, saa hæng bare i.

Se Jer vel for, oh Ulve, og god Jagt til hver!

Raksha.

MAANEDENS INTERVIEW

MAANEDENS INTERVIEW

EN SAMTALE MED EN AF NATURENS MUNTRE SØNNER

Jens Hvass fortæller om sine Drengeminder. — Kogekarret og de bajerske Pølser. — Naar Vildgæssene drager mod Syd.

S MILENDE og munter, djærv og mandig — saadan kender vi Jens Hvass, og saadan holder vi af ham. En ægte Nordens Son. Spejder med Liv og Sjæl.

Vi træffer ham under hans Julebesøg i Hovedstaden og benytter Lejligheden til at slaa en lille Sludder af med ham, inden han atter flygter fra Storbyens Larm og Støj og Travlhed — ud til den stille Skovridergaard og de vide Marker ved Vemmetofte.

— Hvornaar blev De Spejder?

— 1910!

— Hvordan gik det til?

— Jeg var en lille 12-aarig Skoledreng. Min ældre Bror og et Par af hans Venner oprettede en Patrulje, og jeg og en Kammerat spurgte, om vi maatte være med. De besindede sig dog længe, inden de agtede saadan to Grønskollinge for værdige... Det var, for Korpset var dannet... vor Spejderpaaklædning bestod af en Sløjfe og en Økse — vi var morderlig fine... jeg husker vore traditionelle Ture til Frederiksdal, hvor vi spiste bajerske Pølser, og hvor hver Mand medbragte sit Kogekar... det var nu Mode dengang...

— Hvad er det stolteste Øjeblik, De har oplevet som Spejder?

— Tja... en stolt Følelse var det jo unægtelig, da Jamboreen blev aabnet, og alle de mange tusinde fremmede rykkede ind — men jeg tror næsten, jeg folte mig endnu stoltere den Dag, jeg blev 1. Klasses Spejder... det var, som hævdes jeg op i et højere og bedre Lag...

— Har De Lyst til at fortælle om en eller anden Oplevelse, De har haft?

Jens Hvass smiler.

— Jeg har haft mange! 1912 var jeg som Spejder med i Stockholm ved de olympiske Lege. 1913 i Kalo. Samme Aar med 3 andre Spejdere pr. Smørbaad til England — cyklede gennem hele Landet — en Uge i London — videre til Dover satte over til Calais — pr. Cykle gennem Belgien og med Tog gennem Holland og Tyskland... og hele Turen kom kun paa 110 Kroner!! 1914 var jeg atter i England — netop som Krigen brød ud. Som den Skoledreng jeg var, haabede jeg saa stille paa en Tjans til at blive derovre, da al Skibsförbindelse syntes at gaa i staa... naa, vi

slap nu hjem gennem Minerne med allersidste Baad! 1916 deltog jeg i det noksombekendte Laplandstogt, hvor vi baade led Sult og døjede andre Strabadser. 1919 Hindsgavl-lejren. 1920 Jamboreen i England... Det er nogle af mine mange Oplevelser...

— Har danske Dreng Sans for Naturen?

— Naar man først har aabnet deres Øjne for Naturens Mysterier, har enhver normal Dreng Sans derfor. Men alt for mange gaar sovende gennem Mark og Skov. Det gælder for Førerne at vise dem Sammenhængen derude... Dyrenes Udvikling og Færden... ikke ved Tavler og deslige... lær dem at lytte til Fuglenes Sang, opfange Sporet af Grævlingen, der lusker fra sin Hule, eller den hvinende Lyd fra Gæssenes Vinger, naar de kommer trækende i store Skarer ved Efteraars-tid...

— Kan man raade en Dreng til at blive Forstmand?

— Nej — bestemt nej! Sig til ham, at hvis han overhovedet kan tænke sig at blive noget andet, saa skal han gøre det. De økonomiske Forhold for Forstmanden er yderst ringe og Overproduktionen stor... Men — hvis det er hans eneste Drøm — hans eneste Længsel — ja, saa findes der jo næppe noget vidunderligere... saa lad ham tage Chansen — i Stedet for at lænkes til en Kontorpult, hvor han aldrig vil føle sig tilfreds...

— Var Drengene anderledes, da De var Dreng?

— Ja, jeg synes, vi tog vort Spejderliv og vor Spejderlov alvorligere! Naar der f. Eks. stod i Spejderbogen: en Spejder bør ikke ryge — saa rog vi heller ikke! Jeg selv begyndte først at ryge, da jeg kom i 2. Gymnasieklasse... Og saa synes jeg, Spejdertruppen blev dannet paa en sundere Maade dengang. Da var det en Flok Dreng, der sluttede sig sammen og derpaa søgte en Fører. Nu er det nok saa meget Tropsførerne, der skraber Drengene sammen...

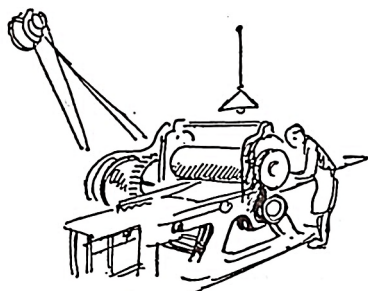
— Saa skal jeg blot til Slut have et godt Raad til Nutidens Spejdere — Maanedens Fyndord:

— Smil i Modgang!! lyder Svaret.

Typisk for Jens Hvass!

G. J.

En Nat i Begivenhedernes Centrum

Prægmaskinen.

Det er Aften.

Uden for det store Dagblads Bygning straalet de elektriske Buelamper, og alle Husets Vinduer er oplyste. Folk, som netop er paa Vej hjem fra Teatret, standser i Forbifarten og læser paa de store Plakater de sidste Telegrammers knappe Vendinger — og haster saa videre.

Vi vil af Nysgerrighed kigge indenfor i dette Hus, hvor Natens forcerede Arbejde er ved at begynde. Endnu paa Trappen op til Redaktionen indhentes vi af et Telegrambud med Dynger af Depecher. En Ritzau-Dreng følger lige efter . . . det er Budskab fra den hele Verden, som i disse Aftentimer gaar gennem Redaktionen Dør. I de mange smaa Værelser i Redaktionen er Bladets Medarbejdere for Øjeblikket travlt beskæftiget med at fæstne Dagens Indtryk og Hændelser paa det hvide Papir. Rastløse Penne jager hen over Arkene . . . det haster, det haster . . . Sætteren venter! En Journalist i Skjorteærmer kommer af og til farende ud i det store Forværelse med Manuskript og Fyldepen i Hænderne. Her arbejdes der i det stærkeste Tempo. Telegramredaktionen har malet et Skilt paa sin Dør: *Vi ser Dem helst i Morgen!* Herinde arbejdes med Skrivemaskiner, der udholdende klapper. I Diktafoner raabes Korrespondenternes Telefonmeldinger, en ivrig, bleg Dame hamrer paa Skrivemaskinens Taster: Telegrafapparatet knitrer sine Morsetegn paa en endeløs Strimmel . . . fra Statstelegrafen, fra Ritzau kommer nyt Materiale, der om nogle Timer læses paa Prent. En Radiomand suser ned i Elevatoren. Paa Antennen oppe paa Taget har han fanget en sensationel Meddelelse. Nu ned til Journalisten med den!

Skal vi følge Manuskriptet paa dets Vej gennem Huset?

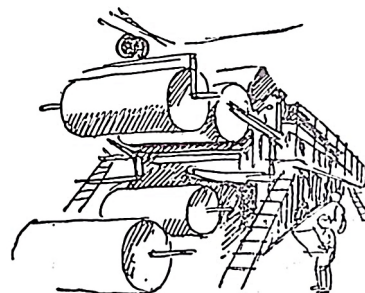
Fra Sekretærens Bord gaar det op til Sætteriet. Stadig denne ilfærdige Hast, dette jagende Tempo. De beskrevne Ark gaar fra Haand til Haand. Fotograferes omsat til Spaltelængde i en Faktors Hjerne, Overskrifterne skrives af i Sætterfaktoret . . . og snart ligger de ved Linotypens Klaviatur.

Sættemaskinen, dette Teknikens ubegribelige Vidunder, omformer Linjerne, skrevet med Blæk, til Spalter, støbt i Bly. Linje for Linje følges Manuskriptet. Hvert Bogstav, hvert Tegn, hvert Mellemrum betegner et Tryk paa en Tangent i Sætters Klaviatur. En lille Type — rettere en Støbeform — falder ned fra Maskinens Magasin, Bogstav føjes til Bogstav, indtil Linjen ligger klar i Skydeskoen. Et Tryk paa et Haandtag, og den glider ind i Dybet af Maskinen, hvor smeltet Bly sprøjtes mod hver Form i Linjen, presses og skæres, saa den glider ud som en glimrende blank, færdig Linje af Avisen. Saaledes formes Linje efter Linje i Bly. Af og til kommer en Sætter-Medhjælper og samler dem sammen, en Spalte paa et »Skibe«. Overskriften paa — og saa ind til Ombyrdningen. Her fyldes Spalterne i Formen, anbringes efter Indholdet paa rette Plads i Avisen.

En Overskrift hist — en Kliché her. Den dobbeltstokt? Ingen Spaltestreg ved det Billede . . . jo Tak, vi bryder to-spaltet og lægger Telegram-Rubriken under. — Skal Hindenburg skydes? . . . Naa, saa sætter vi ham fed! . . . En Jargon, hvori Fagmændene færdes hjemmevante.

Sættemaskinen.

Rotationspressen.

Siden er sluttet. Den skrues sammen i Jernramme og bæres til Kalanderens Pres. Den skrumpes og renses, børstes med benzinvædede, stive Børster, kloppes og tilrettes. En Pap-Matrice lægges over, og Valsen triller langsomt med Ton-Pres, saa hver lille Del i Blyet maser over i den ny Støbeform, det skrobelige Pap.

Fra Matricens Pap, hvor Siden læses lige saa tydeligt som i den færdige Avis, naar vi til Halvcylindren i Bly. Matrizen sendes til Presserne med smeltet Bly, som snart fosser ud mod Pappets Flade, presses og klemmes ind i alle Matricens Fuger — og et kvart Minut efter drives den ud som en blankstøbt Halvcylinder med flosset Top og Blydraaber hængende stivnet forneden. Saa et Skirr mod skærende Staal . . . alt, hvad ikke skal med, files af i Maskinen. En endelig Afspudsning af Hænder med Stemmejern, nogle Blyspiraler, der graves ud . . . og den vandrer videre til Trykkeriet.

Rotationsmaskinen — dette lange, lave Udyr, som staar med slumrende Kræfter under Kælderens Hvælving! Den er som et tømmet Dyr, betvunget af Mennesker, der hidser den op til et vanvittigt Væddeløb hver Morgen. — I et feberagtigt Tempo skrues Formene paa . . . kun faa Sekunder . . . og en Sirene vræler sit Faresignal.

Der trykkes paa en Knap.

Med brummende Duren sættes Maskinen i Gang. Papiret glider ind fra fire hvide Ruller i begge Ender. Det bugter sig frem som et skrobeligt Baan i mellem Farvevalser og Trykcylinde, det føres ned og op og ud og ind, ender over en Kant og en Fals, det foldes, lægges sammen og glider videre saa hastigt, at Bladtitlerne farer forbi

i sorte Blink, lynsnart efter hinanden. Maset ned i halvt Format gribes det af en Valses Pigge, føres mod skærende Save, hugges over, gribes, lægges sammen igen og sprøjtes ud i aftalte Bunker af færdige Blade.

Rotationens Brummen er blevet til Sang. Gennem alle Tonarter er den steget fra dybeste Bas til Fartens hy-

lende Diskant. Papiret flyver og flyver gennem Maskinen.

Paa Transportbaandet glider Bunker paa Hundrede, Hundrede og atter Hundrede af færdige Blade ud i Distributionen. Konerne pakker, Bude tæller, og Stempelmaskinerne klistrer deres Etiketter paa hvert Bundt. Ude i Gaarden venter Bilerne. De fyldes og glider

bort mod Centralerne for de Titusinder af Læsere.

Stadig synger Maskinen dernede, og Grunden siter under Fodderne, mens vi læser den sværteduftende Avis. Udenfor paa Gaden haster de første Arbejdere til Dagens Dont . . .

Det er Morgen.

EUROPA RUNDT — MED RANDSEL PAA RYGGEN!

Tre raske Spejdere vil naa Rom til Fods! — 2000 km. paa 45 Dage. — Har du en 10 Øre tilovers?

VI bringer her et Billede af tre raske Spejdere, som snart drager ud paa Eventyr. Felix Torholt og hans to Kammerater — alle tre Spejdere i 2. Absalon (H. K. D.) — har sat sig for at gennemrejse det meste af Europa til Fods. Det lyder fast utrolig — men den, der kender de tre Ungersvende, tvivler ikke om, at de nok skal føre deres Plan igennem.

Vi opsøger Triumviratets Anfører for at erfare lidt om de nærmere Omstændigheder.

— Hvor længe har De været Spejder? spørger vi.

— Siden jeg var en 11 Aars Knægt. Det kneb med at faa Lov — mine Forældre var ikke helt rolige ved Tanken — men det gik altsaa!

— Og i de ni Aar, De har baaret den gule Bluse, har De altsaa ikke tabt Lysten til at trave?

— Nej — hele Danmark har jeg været igennem — paa Kryds og tværs — og nu gaar det ud

over Landets Grænser. Rejsens Maal er Rom. I Lobet af 45 Dage har vi i Sinde at tilbagelægge de ca. 2000 km. — til Fods. Det er som bekendt »Jubelaar« i Aar — og vi skal møde de nordiske Pilgrimme i Italiens Hovedstad den 15. Maj . . . vi vil ikke staa tilbage for vore gæve Forfædre, der som bekendt klarede denne »Pilgrimsture« til Fods . . .

— Hvordan er Rejseruten?

— Vi starter i Aarhus den 1. April. Saa gaar Turen gennem Tyskland, Schweiz og Italien — 50 km. pr. Dag! Hjem gennem Frankrig, Holland og England.

— Og Udstyret?

— Et Tremandstelt — og ellers saa lidt som muligt!

— De rejser vel i Spejderuniform?

— Ja — med rød-hvide Tørklæder. De skal se, at vi er Danskere . . .

— Hvordan tror De, det gaar med Støvlesaalene?

— Vi har hver et Par langskafte Støvler med Gummi-saaler. Slides Saalerne op, køber vi nye undervejs.

— Og Maalet med Turen?

— Vi vil bl. a. lære Spejderlivet i de forskellige Lande at kende — se, hvor de bedste Spejdere findes . . . og vi skal nok skrive flittigt hjem til vore danske Spejderkammerater — om alt, hvad vi oplever.

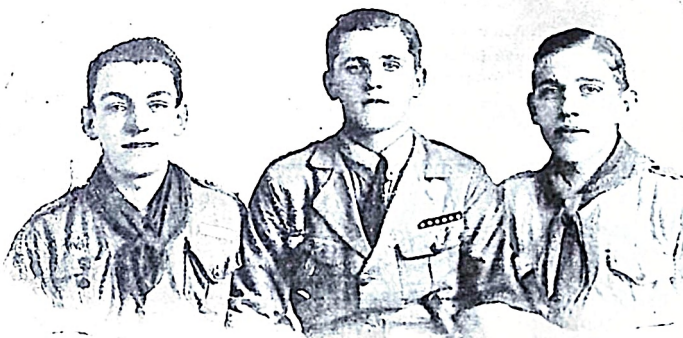
— Hvad vil De leve af undervejs? spørger vi videre.

— Vi tager fat paa hvad der ligger for . . . vi gaar ikke af Vejen for noget som helst . . . skal nok klare os . . .

— En lille Sum Penge maa De da have med?

— Ja — men kun til at bruge i Nodsfald — og naturligvis vil vi være vore danske Kammerater taknemmelige, hvis de vil sende os lidt — bare 10 Øre hver.

Denne beskedne Bøn bør vel ikke overhøres. Disse tre

Felix Torholt

Kaj Møllerup

Henry Jensen

raske Vandringsmænd fortjener, at vi rækker dem en hjælpende Haand — samtidig med at vi misunder dem de mange herlige Eventyr, som sikkert venter dem. Det er tre danske Spejdere med Vandrelyst i Blodet. Til Gengæld har de lovet at sende Billeder og Rejsebreve til »Spejdernes Magasin«.

Skulde du en Dag have en 10-Øre eller en 25-Øre tilovers til de tre »farende Svende« — saa vil din Tropsfører sikkert gerne paatage sig den Ulejlighed at samle Pengene sammen og sende dem til Redaktionen, Fredensvej 61, Charlottenlund.

Men hvad enten du nu ofrer en Slikpind eller en Biograf-teaturlur for at høre nyt fra dine tre Venner — eller ej — saa vil du sikkert i Tankerne følge dem paa deres Vandring og i dit stille Sind indromme, at der er Krummer i de Fyre. At de er Spejdere af den rigtig Slags!

Spejdernes Stormangreb mod Aarets største Præmieopgave

— Hvad tror I, de læser?

Spejdere og U!ve!

Har I et Par Minutter tilovers, saa tag fat og læs disse to Sider. Det kan ikke nytte, I bare læser de store, fede Overskifter — I maa have det hele med for at forstaa, hvad Præmieopgaven gaar ud paa.

Er I klar?

Saa fanger vi an:

„Spejdernes Magasin“

er Nordens største Drengblad. Om det ogsaa er Nordens bedste skal vi ikke udtale os om. Men een Ting er sikker: Jo flere Holdere, Bladet faar, des bedre bliver det! Hver ny Abonnent, der skaffes, betyder, at vi kan ofre flere Penge paa Stof, Tegninger, Farver, Klicheer o. s. v.

Det er ikke faa,

der allerede holder Bladet, men vi maa langt højere op. Vi kan slet ikke være bekendt, at ikke alle Spejdere og alle Ulve er Abonnenter paa „Spejdernes Magasin“ — deres eget Blad!

Det gælder da først og fremmest om, at I undersøger, om der virkelig blandt jeres Kammerater i Troppen eller Flokken skulde være en og anden, der endnu ikke er Abonnent, og saa slaar vedkommende haardt og vedvarende oven i Hovedet, indtil han opfylder sin for sømte Pligt! Med andre Ord: I møder ikke en Spejder eller en Ulveunge i Fe-

bruar Maaned; uden I sporenstrengs stiller ham Maanedens Spørgsmaal:

„Holder du Spejdernes Magasin“.

Naar saa det Øjeblik er kommet, da man med Sandhed kan sige: Ingen Spejder uden Spejdernes Magasin! — saa begynder I at tage fat paa Præmieopgavens Løsning.

Hvem skaffer flest nye
Abonnenter i Lobet af
Februar Maaned

Der er mange

af jeres Kammerater i Skolen, paa Værkstedet og paa Kontoret, som af en eller anden Grund ikke er Spejder, men so mdog kan have stort Udbytte og Glæde af at læse „Spejdernes Magasin“, der jo som bekendt i hvert Nummer bringer Stof og Billeder, som

enhver rask Dreng

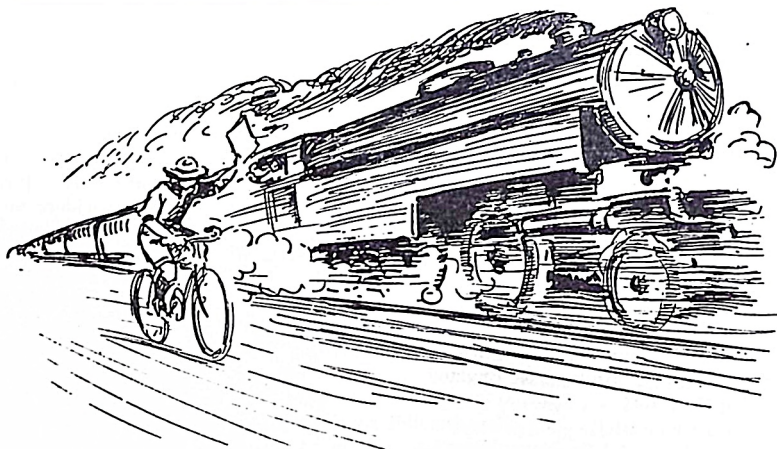
kan more sig over. Se at faa dem til at tegne Abonnement Mød ogsaa dem med Maanedens Spørgsmaal: „Holder du Spejdernes Magasin“ — og hvis de gør Vrovl, saa laan dem et Par af dine gamle Numre, saa de kan se, hvad det drejer sig om.

Men foruden Drengene er der sikkert mange andre, du kan aflægge en lille Visit.

Du har uden Tvivl

en rar Onkel,

som tit og ofte har spurgt dig ud om dine Oplevelser som Spejder. Hvad om du en Dag aflagde ham Besøg og holdt følgende Tale til ham:

— Hov — Lokomotivfører! De holder vel . . .

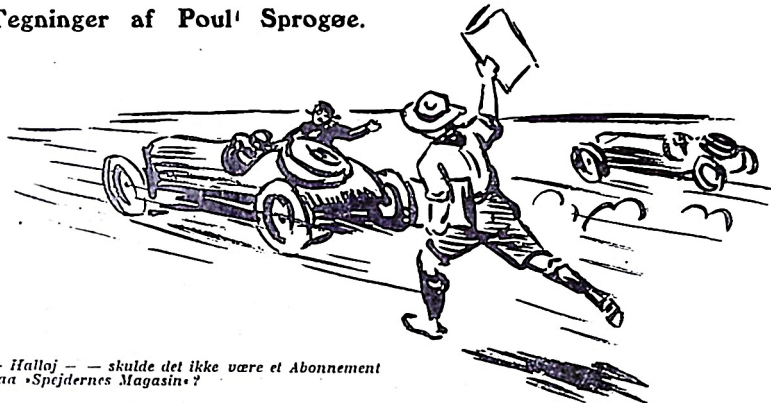
— Ja, ved Korsor!

— Nej, jeg mener: De holder vel „Spejdernes Magasin“! . . .

Onkler, Tanter og andre Venner!

i Aarets mindste Maaned.

Tegninger af Poul Sprogøe.

— Hallo! — — skulde det ikke være et Abonnement paa »Spejdernes Magasin«?

Kære Onkel Peter!

Det er en stor Fejl, at du, som interesserer dig saa meget for Spejderne, ikke engang holder »Spejdernes Magasin«. Du kan overhovedet slet ikke være bekendt at være Onkel til et Par Spejderdrengene uden at holde vores Blad! Jeg ved, du har en glimrende Fyldepen — tag og skriv dit ærede Navn paa min Liste her — saa faar du Bladet ind af Brevsprækken den første i hver Maaned!

Men det kan jo ogsaa ske, at der — selv i den bedste Familie — findes

en vred og gnaven Onkel

der altid rynker paa Næsen, naar han ser dig i Spejderdragt, og knurrer noget om, at du meget hellere skulde passe dine Lektier end at løbe om i Maskeradekostume og lave Ulykker. Han skal skam ogsaa holde »Spejdernes Magasin«! Ganske vist er der kun ringe Chance for, at du faar ham til at hale Fyldepenne frem og skrive sig paa »Listen« — selv om du saa prægede for ham i syv samfulde Timer — men saa er der den Udvej, at du giver ham et Abonnement i Fødselsdagsgave — og selv om han i Øjeblikket ryster paa Hovedet og endnu en Gang forsikrer, at

han *hader* det trossede »Spejderi« — saa skal du se: inden Aaret er omme, er han kommet i Tanke om, at der maa ske alligevel er *noget* godt ved de »tovlige Spejdere«. Saa har du opnaaet hele tre Ting med din Fødselsdagsgave:

- 1) Onkel Knarvorn er blevet til Onkel Rar.
- 2) Du selv har skaffet dig et Point i Konkurrencen.
- 3) *Spejdersagen har faaet en ny Ven!* Nu er det ikke værd, vi gaar videre i Familien. Du selv ved allerbedst, hvem du kan »overfalde« med din Liste. —

Tanter, Fætre, Bedstemødre.

Oldemødre . . .

O. S. V. O. S. V. O. S. V.

Blot eet endnu:

Det er meget godt, at du er energisk, men selvfølgelig er det ikke Meningen, at du skal plage Livet af dine Medmenesker! Spørg én — højst to — Gange — og vil de saa ikke, ja, saa er der jo ikke noget at gøre ved det.

Listen.

Med dette Nummer følger en Liste — beregnet til *ti nye Abonnenter*. Hvis du har Brug for flere Lister, kan du

faa dem ved *mundtlig* Henvendelse til *de to Spejderdepoter og Spejderkorpsets Kontor* eller ved *skriftlig* Henvendelse til *Redaktionen, Fredensvej 61, Charlottenlund.*

For hver udfyldt Liste

opnaar du et gratis Aarsabonnement (eller Halvaars).

Endvidere —

faar den, der skaffer flest nye Abonnenter (to Halvaars-Abonnenter regnes lig én Helaars)

En Radiomodtager.

(Værdi 150.00 Kr.)

Se iøvrigt *Præmielisten* Side 19.

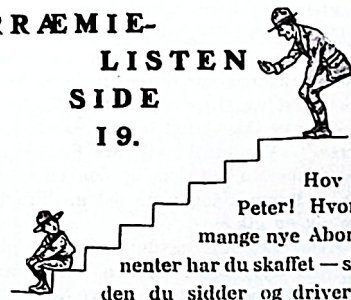
Betingelserne.

Listerne maa være indsendt til
Redaktør Gunnar Jørgensen,
Fredensvej 61,
Charlottenlund.

senest **I. Marts 1925.**

NB: Listerne kan godt indsendes, selv om de ikke er helt udfyldte — ja, selv om der kun staar een ny Abonnent derpaa.

SE
RRÆMIE-
LISTEN
SIDE
19.

Hov
Peter! Hvor-
mange nye Abon-
nenter har du skaffet — si-
den du sidder og driver?

»Krahl! krah! kra—aa—ah!«
»Herfra! fra! fra—aa—ah!«

Det var Kragerne rundt omkring i de store Bøge, som skraalede af fuld Hals. Selv de vævre, smaa Alliker, som sad foroven i Toppen, og som ellers er saa fredelige og fornøjelige, lod sig rive med. De kvækkede:

»Væk! væk! væk! væk!«

Paa en Gren for sig selv sad en ung Ørn. Det var den, som var Aarsagen til hele Spektaklet. Den var kommen herved fra Norges Fjælde, var født paa en Klippetinde. Til at stræbe opad var den født. Den havde lært at sejle deroppe i den tynde Luft, og maatte den end af og til styrte sig ned paa et Bytte, saa svang den sig atter opad. Saa kom Kulden, og Norge blev snedækt. Rypene borede sig ned for at være skjulte og i Ly, Harerne gemte sig i Tykningerne. De gamle Ørne fordrev de unge fra deres Enemærker. Forsulten kom den unge Ørn ud til Kysterne. Der saa den Fugletrækket mod Syd og fulgte det. Saaledes naaede den Danmark.

Lige straks gik alting vel. Men en Dag begyndte Menneskenes Efterstræbelser. Der blev skudt mange Fejlskud til Fuglenes unge Konge. Et og andet stort Hagl borede sig dog ind og ridsede Skindet. Saa kom Kulden ogsaa over Danmark. Og nu sad Ørnen her, forfulgt, træt og halvdød af Sult.

»Kraah! Skal vi gaa paa?« skreg de unge Krager.

I det samme foldede Ørnen Vingerne ud og fløj ganske langsomt et Stykke borte. Kragerne fulgte ikke med. Da de saa dens Vingefang, blev de siddende i Forundring.

Men forbi Ørnen passererede kort efter to Herrer, hvoraf den ene var Jæger. De saa den.

»Den er syg,« sagde Jægeren. »Man burde vel egentlig skyde den. Men jeg nænner det ikke. Jeg vil gaa hen til Slagteren og hente noget Kød til den.«

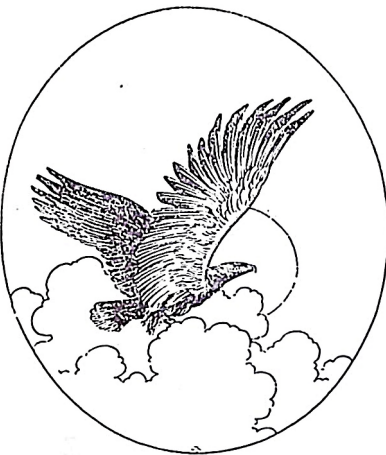
De fulgtes ad og vendte tilbage fuldt belæssede. Skumringen var nu kommen, Kragerne var fløjne til deres Nattekvarter, og Ørnen var ikke til at se.

»Den er ikke langt borte,« sagde Jægeren. »Vindpustet vil føre Færten af det friske Kød til den, og den vil komme.« Dermed lagde de det medbragte fra sig og gik.

Hvad Jægeren havde forudsagt, gik netop i Opfyldelse. Ørnen fandt hurtigt Kødet, og Maaltidet begyndte.

DEN UBUDNE GÆST.

Af Lektor Lauritzen.
Tegning af Viggo Bang.

Da Skumringen faldt paa, gik Ræven ud af sin Hule. Det er drøjt at være Ræv, naar Sne og Is regerer. De faa Mus, som kommer frem, bliver straks snappede af Uglen. Ænderne er gaaet til Havs, Harer, Høns og Fasaner har Menneskene tyndet ud i og gjort sky. Mikkel var derfor meget sulten.

ET SMUKT SPEJDER-BILLEDE

Rejsefangst paa Sommerlejren, Inds. af Otto Holm. Stubbekobling. Tilkendt Maanedens Ekstrapremie

Han luntede afsted som den, der ved, at han er Skovens egentlige Herre, i hvert Fald da om Natten. Saa mærkede han Færten af Kødet. Men der blandede sig en anden Fært med ind. Hvad var det? Han begyndte at bevæge sig langsomt. Ræven ser ikke godt, og den kom temmelig nær, inden den helt fik Øje paa den store Fugl, som ganske rolig sad og aad. Mikkel standsede pludselig i Forbavselse. Dette havde han ikke oplevet før. Det var dog bedst at undersøge Fænomenet lidt nøjere.

Men nu var Ørnen møt. Den foldede Vingerne ud, hævede sig og forsvandt i Mørket. Mikkel nærmede sig Resterne af Maaltidet, huggede i sig, saa længe der var noget, og blev mere tilfredsstillt, end han længe havde været.

Om Morgen gik Jægeren ud for at se, hvad der var hændet om Natten. Han saa Sporene af Ørnens Kloer i Sneen, saa, hvorledes Fuglen var gaaet rundt om Kødet. Han saa Rævens Spor over Ørnens: men intet Tegn til Slagsmaal. Rævens Lunte havde slået fredelig i Sneen. Han nikkede tilfreds og tænkte: »Jeg har glædet Jer begge to — alt er vel.« Saa hørte han et frygteligt Spektakel nede paa Engen tæt ved. Det var Kragerne, der forfulgte en Hare, som var kommen for sent hjem. De huggede efter dens Øjne og blindede den. Den blinde Hare styrtede frem og tilbage, og stadig blev der hugget i den. Jægeren stod raadvild. Bossen havde han ikke med, og Afstanden var ogsaa for stor.

Han hævede uvilkkaarlig sine Øjne opad. Jo, deroppe saa han en Prik, som kom nærmere. I Skruelinie bevægede Ørnen sig nedad. Nu endte den i Glidflugt lige løs paa Kragesværmen, som splittedes til alle Sider i Forfærdelse. Med et Greb gjorde den Ende paa Harens Lidelser; og med sit Bytte i Fangerne hævede den sig majestætisk lige op i Luften og forsvandt over Træernes Kroner. Jægeren saa den aldrig mere, Kragerne heller ikke. Men fra Slægt til Slægt gik Sagnet blandt Krager og Alliker om den Gang, da en stor, ubekendt Fugl vilde indføre en ny Statsforfatning; men lykkelig var bleven fordrevet.

Krahl! krah!

Fred vel vi ha'!

Allikerne, som ogsaa gerne vilde være med, stemmede i:

Kvæk! væk! væk! væk!

BUESKYTTEN

Ved Vilhelm Bjerregaard.

Tegning af Viggo Bang.

Bue og Pil.

Til Kasteskyttemærket vil de nedenfor beskrevne Genstande være udmærkede.

Til Buen anskaffer du dig tre hovlede Asketræslister. De skal være ca. 7 mm og 3 cm brede. Den længste skal være saa lang, at den fra Jorden naar din Skulder, og de to andre skal være lavet i det Forhold dertil, som er angivet paa Tegningen.

Listerne samles derpaa. Paa de Sider af dem, der skal vende mod hinanden, indgnides de med smeltet Stearin og afkøles. Gennem det nøjagtige Midtpunkt af dem bores et Hul, hvorigennem der føres en lille Bolt, som skrues fast; ca. 4 cm paa hver Side af Midterboltten anbringes to andre Bolte, og over hele det midterste Stykke lægges derpaa en Bevikling af Sejlgarn.

I hver Ende af Buen laves et Hak, hvori der lægges en Buestreng, som bedst laves af en Tarmstreng, der forsynes med to Løkker.

Pilene laves af Ahorn eller Eg. De skal være ca. 80 cm lange og 0,8 cm tykke, og de skal være ganske lige.

De forsynes i den ene Ende med et Hak til Buestrengen, medens der i den anden Ende kan anbringes en Dupsko, som man bruger det til Stokke. Dette giver en bedre Afbalancering af Pilen i Luften.

Skal der skydes til Skive, kan i Stedet anbringes en Spids bestaaende af et indhamret Søm, hvis Hovede files af.

For rigtig at gøre Pilens Flugt sikker, kan man forsyne Pilen med Styrefjer. Bedst til dette Brug er Kalkunfjer. En god Fjer spaltes paa langs, man afskærer to passende Stykker, og fra hver Ende af disse fjernes Ribberne paa et kort Stykke. Naar Fjerene er i Orden, lægges de op til Pilen med den øverste Ende nedad og snøres fast her med tynd Traad. Derefter bøjes Fjerene nedad, saa de kommer til at ligge rigtigt ind til Pilen, og det nederste frie Stykke vikles fast.

Halmskive.

Halmkiven til Skydningen fremstilles saaledes: Flet Halm sammen, som man fletter Haarfletninger og saaledes, at du ved stadig at føje nyt Halm til under Fleningen faar et langt Halmtov. Dette Tov syes ved Hjælp af Sejlgarn og Stoppenaal sammen i en Spiral. 1 m i Diameter, og sommes derpaa fast til

et Trækors og opstilles. Paa Midten af Skiven males et sort Felt 50 cm i Diameter.

Skydningen.

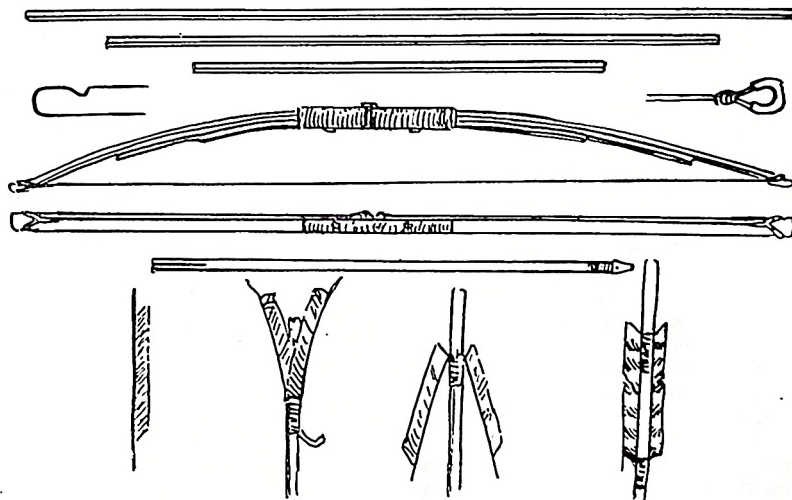
Redskaberne er nu færdige, og man kan tage fat paa at øve sig i at skyde med dem.

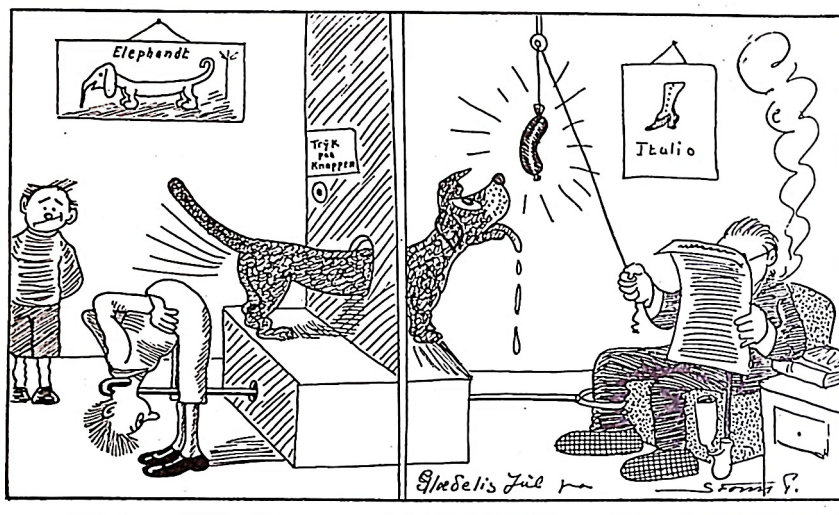
Strengen lægges paa, saa Buen er rigtig spændt, og Buen gribes med venstre Haand saaledes, at Tommelfingeren ligger lige under Midtpunktet. Pilen anbringes mellem højre Tommelfinger og Pegefinger, og højre Haands to næste Fingre holder paa Buestrengen. Pilen støtter paa venstre Pegefingers Kno og paa venstre Side af Buen, der maa holdes svagt mod højre.

Nu trækkes Pilen saa langt tilbage, at Pilespidsen er ganske nær ved venstre Haand, man sigter, slipper med højre Haand — og Pilen flyver mod Maalet.

I Begyndelsen maa man prøve sig frem, indtil man har lært Buen rigtig at kende; man maa vide, hvor højt man skal sigte over Maalet, og hvilken Spænding, man skal anvende.

Men to Ting maa aldrig glemmes: 1) at man *aldrig* maa sigte paa andre med Buen, og 2) at man altid paa Forhaand sikrer sig, at man ikke kan komme til at gøre Skade, hvor man skyder.

STORM-PETERSEN

har opfundet en ny
FRYGLEMASKINE

(Patent Nr. 813506472).

Efter Skolebladet „Uglen“.

ris er solgt. Og alle, unge og gamle, rige og fattige, alle, hvem der bare kunde høre et Gevær og et Tornyster, strømmede til og meldte sig som frivillige under Trikoloren, og alle var de besjælede af den samme Tanke:

Frankrig skal leve, selv om vi skal dø!

Men een maatte dog blive hjemme, og det var stakkels Jean; thi Jean var Krøbling. Han var for to Aar siden faldet ned fra et Høles, og havde paa draget sig en Benscade, saaledes at han nu maatte gaa med Stok. — Nu stod Jean og viftede Farvel til Heltene, medens store Taarer trillede ham ned ad Kinderne . . . kunde han bare hjælpe Frankrig . . . Da kom den frygteligste af alle Dagenene, nemlig den Dag, da Franskændene gik tilbage for at besætte Marne. Jean og hans Moder stod ved Porten og rakte de udmattede Soldater Vand, medens de bestandig gentog det samme Spørgsmaal til Soldaterne: »De kender vel ikke Louis og Jaque

En lille Helt Af Børge Bryld.

III. af Asger Riber.

JEG saa det paa en at mine ensomme Ture igennem Lycé Skoven. Det var et lille hvidt Kors, raat tilhugget, og paa Korset stod med store, sorte Bogstaver:

*JEAN FANTASTIQUE,
mort pour la France, l'hommage de la
nation.*

»En af de mange« vilde man maa-ske sige, og i Øjeblikket mindes ham, der laa her under Jorden, død for sit Land, for saa i næste Øjeblik at glemme ham for bestandig . . . Men jeg ensomme Nattevandrers glemte ikke, hver Nat naar jeg gik gennem Skoven, og det lille hvide Kors med de store sorte Bogstaver grinte mig i Møde som et Dødningshoved, mindedes jeg Jean Fantastique, der døde for sit elskede Fædreland, Frankrig.

Læser, lad os da gaa tilbage til Aaret 1914, da Frankrig ubarmhertigt blev pisket op af sin Dvaletilstand for at kæmpe eller dø . . . I det Aar boede der i Udkanten af Landsbyen Amy en fattig Vinarbejder med sin Hustru og to Sønner. Af disse to Sønner var den ene, Jaque, 19 Aar, og den anden, Jean, 15 Aar. Og saa kom da de frygtelige Augustdage. Jaque, den ældste, blev snart revet med af Begejstringen, og meldte sig under Fanerne, og det varede heller ikke længe før Faderen maatte af Sted, og medens Jean's Fa-

der og Broder satte Livet til i det store Spil, maatte den femtenaarige Dreng blive hjemme. Hver Dag gik Jean op paa den store Høj, der laa udenfor Byen, og stirrede mod Øst, men han kunde intet se. Tyskernes store Offensiv var ikke begyndt endnu. Men saa en Dag saa han det som en mægtig Lavine . . . »Tyskerne gaar frem — Pa-

Fantastique.« Men ingen kendte Louis og Jaque Fantastique . . . Ude paa en af de store Kirkegaarde laa Jaque begravet . . . Han var blevet sønderrevet af en Granat under et Stormangreb, og gamle Fader Louis var ført i Fangenskab til Tyskland.

Den næste Dag red den første Afdeling Uhlaner igennem Amy. Byen var besat. Om Aftenen sad Jean og Moder Fantastique ved Ilden i den lille Hytte uden for Amy; da bankede det paa Døren, og en tysk Soldat traadte ind og befalede Jean øjeblikkelig at følge med hen paa Slottet. Jean kyssede sin Moder til Farvel; thi de følte rimeligvis begge, at nu var Jean's sidste Time kommet. Men Jean fulgte med Soldaten som en Mand.

Da Jean traadte ind i den gamle Ridersal med de forskelligfarvede Tapeter paa Væggene, bød den dystre General, der som en Konge havde sat sig midt i Salen, Jean at sætte sig ned, men Jean, der var klar over hvad der nu skulde gaa for sig, satte sig i Skyggen, saaledes at Generalen ikke rigtig kunde se ham ind i Ansigtet.

Saa lod Generalens brovtende Stemme: »Hvornaar drog den sidste Franskmand igennem Byen?»

»I Gaar,« svarede Jean, men havde Generalen kunnet se ham ind i Øjnene, vilde han have set, at Jean løj.

»Kender du Vejen til Saper,« fortsatte Generalen.

»Ja,« lod Svaret.

»Hvorlangt er der?»

»To Mil,« løj Jean.

»Vil du vise os den Vej, saa skal der ikke ske dig noget ondt?« spurgte Generalen.

»Jeg skal vise Dem Vejen,« svarede Jean, idet han stadig søgte at dække sit Ansigt. Jean fik ikke Lov at gaa hjem til sin Moder den Aften, men blev sat ind i et lille Værelse, der blev bevogtet af en Soldat, og her lagde han sin Plan.

Den følgende Morgen blev Jean vækket Kl. 5 — nu skulde han tjene Frankrig . . . I Gaarden stod Soldaterne parat til Afmarch, og medens Hornene klang, tog Generalen Jean op til sig paa Sadlen, og den for Jean saa skæbnesvangre Tur begyndte. Da de havde redet en Milsvej, skulde de overskride et større Vandløb, og her styrtede to Heste i Vandet, hvor de fik Lov at ligge med knækkede Halse.

28. Januar 1925.

Kære Hans Henrik!

Tak for dit Brev! Det er jo kedeligt, at Lillebror har revet din Dampmaskine itu — men det er da ikke noget at gaa og ærgre sig gul og grøn over i flere Dage.

Har du ikke opdaget, at det betaler sig forbistret daarligt at ærgre sig? Den Tid, man bruger til at gaa og se sur ud, er grumme ilde anvendt!

Jeg kendte engang en fornuftig Mand (dem kender jeg for Resten mange afl) — han skrev med store Bogstaver over sit Skrivebord:

»Mensch, ärgere dich nicht!«

Jeg haaber, min Hr. Nevo kan saa meget Tysk, at han kan oversætte det — og jeg haaber endnu mere, at han har saa meget Ben i Næsen, at han kan rette sig lidt efter denne gyldne Leve-regel.

Tænk, hvor vi ofte gaar og ærgrer os over rene ubetydelige Bagateller — uden at opnaa det allerbitterste ved vore sure Miner. Dampmaskinen blir jo ikke hel igen ved at du tæmper Lillebror, til han skriger, eller du gaar rundt og ligner en faldefærdig Hængepil.

Op med Humøret, gamle! Gem din Bedrovelighed til en mere højtidelig Lejlighed!

Mal ovennævnte Visdomsord paa en kæmpestor Plakat — og tæl saa, hvor mange — eller hvor faal — Gange du i Dagens Lob glemmer at rette dig efter det!

Jeg vedlægger en 25-Øre — til Pap og Tusch — og skulde den være drattet ud af Konvoluttens undervejs, saa ved du nok: Mensch o. s. v.!!

Venlig Hilsen!

Onkel John.

»Hvor langt har vi igen?« spurgte Generalen.

»En Mil,« løj Jean.

Og da de havde redet ca. en Mil, begyndte Generalen at blive urolig, og spurgte om de snart var der.

»Nej,« svarede Jean, »og De kommer der heller aldrig, forbandede Blodhund.«

»Er du gal, Dreng,« raabte Generalen.

»Nej,« var det rolige Svar, »men kender Generalen ikke Stedet, se paa Broen og de to Heste.«

Generalen saa og forstod.

»Kaptajn Müller!«

»Her!«

»De kender Straffen for Forræderi?»

»Javel, Hr. General.«

Og Generalen vendte sig mod sin Underordnede: »Drengen er Forræder, ekskever Dommen.«

Seks trænede Soldater blev udtaget, og Jean sat ned paa Jorden. Han vidste, hvad der forestod ham, men fortrak ikke en Mine. Han var nærmest stolt.

Det var et ynkeligt Syn at se den lille Krøbling vakle, saa godt hans van-skabte Ben formaaede det, af Sted mellem to Rækker Soldater. Han blev ført hen bag et Buskads, bag hvilket der var en lille aaben Plads, hvor Dommen skulde udføres.

»Jean Fantastique, inden du forlader denne Jord, var der saa nogen, til hvem du vilde sende et sidste Budskab?»

Og Jean svarede med høj og tydelig Stemme: »Ja, hils min Moder, og sig at jeg gjorde det for Frankrig, mit Fædrelands Skyld.«

Generalen lod Budskabet notere op, hvorefter en Soldat fik Ordre til at give Jean et Bind for Øjnene.

»Magasin,« kommanderede Kaptajnen — »Giv Agt, . . . Fyrl!« Og et Smæld, som gav Genlyd i det lille Krat, lød.

Jean stod lidt og vaklede, saa styrtede han om, og næppe hørligt fremstammede han Ordene:

»Vive . . . la . . . France.«

En af Frankrigs Helte var død.

Læser, du forstaar nu, hvorfor jeg fortalte dig Historien om Jean Fantastique. Lad ham altid være dit Ideal: Modig og gorende sin Pligt til det yderste.

Borge Bryld.

Redigeret af G. Honnens de Lichtenberg, Willemoesgade 54, København, Telefon Ø. 3529 y.

Søspejdere!

Med Aaret 1925 er vi gaaet ind i et nyt Afsnit af Divisionens Liv. Mangt og meget har vi maaske gjort forkert i det Aar der gik, men lad os haabe at Fejlene maa have bundfældet Erfaringer, der hindrer at de samme Fejl kommer igen.

Det nye Aar skal jo helst bringe os frem baade med Hensyn til Dygtighed og Antal, om det vil gøre det afhængig af hver enkelt af jer.

Tager I fat paa de foreliggende Opgaver med Energi og godt Kammeratskab, saa vil det lykkes, det lover jeg jer.

Husk i det daglige Liv, i hver lille Handling, at I har Forpligtelser overfor jeres Spejderløfte. Forpligtelser overfor vort Korps og Forpligtelser overfor de Millioner, der hele Verden over er inden for vort Kammeratskab.

Husker I det, da vil mine Ønsker om et godt og indholdsrigt Nytaar gaa i Opfyldelse baade for jer selv og for jeres Tropa.

K. Dahl,
Div. Chef.

Søspejderdivisionen.

Formand for Divisionen:

Kaptajn K. V. Hoyer, Gl. Kongevej 80, København. Vester 3356.

Divisionschef:

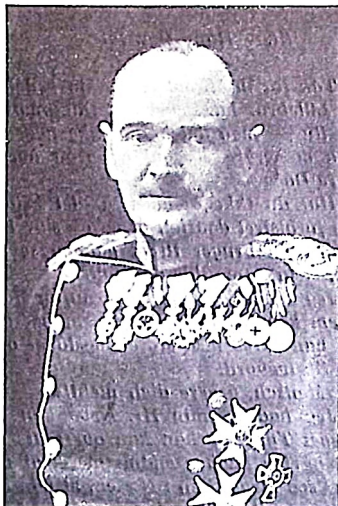
Soløjtant K. Dahl, Kùchlersgade 29, København. Vester 9010 x.

I. Københavns Tropa.

I December har 5. Søspejdere taget III. Kl. Proven.

Rofartøjerne er taget paa Land for Vintereftersyn. Hver Søndag er der Gymnastik paa Orlogsværftet under Ledelse af Artillerimester Bruhn og een Gang om Ugen afholdes der Patruljemøde.

Torsdag den 5. afholder Troppen sin aarlige Stiftelsesfest i Nimbs Selskabslokaler. Billetter til Festen faas hos Tropsfører O. Christensen, Grenaa-gade 3. Øbro 2203 y.

Med Generalintendant G. Brammer, som i Slutningen af det gamle Aar afgik ved Døden, har De danske Søspejdere mistet en af deres allerbedste Mænd.

Fra Formand i Det danske Søspejderkorps gik Brammer i 1920 over i Søspejdernes øverste Raad, hvor han siden September 1923 fungerede som Præsident.

Med sin klare Forstand og sin varme Interesse for dansk Ungdom udførte han her et betydeligt Arbejde for Søspejdersagen. Da ved Reorganisationen sidste Efteraar Præsidentposten ophævedes, udnævntes Brammer til Æresmedlem af Divisionsraadet.

Som en helstøbt Personlighed, en nobel og retlinet Karakter, et Eksempel for de Unge, vil danske Søspejdere længe bevare Mindet om Generalintendant Brammer.

K. V. Hoyer.

Se her!

Troppene bedes indsende Artikler, Rapporter til Søspejdersiden, dog maa Stoffet være Redaktøren i Hænde inden den 10. for at komme med i førstkommande Nr.

Hæng i!

Foraarstræningen, ja det er et Ord, som mange Søspejdere har studest over, naar de i tidligere Aar har faaet fat i et Nr. af »Spejdernes Magasin«.

De fleste har vist tænkt: »Det er noget der kun kommer Landspejderne ved, det føler vi os hævet over!« — Men nej, Dreng! I har lige saa meget Brug for Træning, som de. I skal netop hæng i om Foraaret, stilles der ikke ogsaa i vore Prover Fordring til jeres Duelighed som Landspejdere, skal Søspejderne ikke baade kunne spore, læse Kort og lign. alm. Spejderkundsaber.

Alle disse Ting har, med Skam at melde, i mange Aar været sat lidt til Side, om Vinteren ligger man i Dvale, til Nød dyrkes lidt Tovværksarbejde, Signaler m. m.

Nej, Sagen er, i de første Maaneder af Aaret, skal der rigtig tages fat, trænes til I. II. og III. Klasses Proverne, alle Landproverne skal være overstaet, naar hen i April Maaned Tiden kommer, da Fartøjerne skal rigges til. I ved lige saa godt som jeg, at saa er der ikke Tid til andet, og om Sommeren, — ja, saa er det, at det gaar løs med Sejladsen, og naar Efteraaret kommer skal alle Mand have taget Sejladsproven, saa at Udnævnelserne kan finde Sted.

Ulk.

Spørgsmaal og Svar.

Kære Redaktør!

Kan du ikke sige mig, hvilke Søspejdere der er de bedste, Københavns eller Skovshoveds, og hvem har den største Flaad. Hvor skal man melde sig ind, de paagældende Steder?

En gul.

Svar. De to Afdelinger er sikkert lige gode. Københavnerne ejer Lødsbaaden »Gringo« samt en Del mindre Fartøjer. (Henvendelse kan ske til Redaktøren af »Søspejdersiden«, se ovenfor). Skovshovedafdelingen ejer Toldkrydseren »Willemoes« (Henvendelse Aage Broby, Strandvej 295).

Hvem var Verdens første Spejder? —

Det er et Spørgsmaal, som nok kunde være af Interesse at faa undersøgt paa nærmere Hold.

Men først maa vi gøre os det klart, hvad en Spejder er.

Ja, den svenske Spejderchef Ebbe Lieberath skriver i sin Bog »Scouter och scoutledare«:

Rörelsen vill, medan sinnet är som mest mottagligt och bildbart, rikta in den i grunden ridderliga och nobla pojknaturen på banor, där den unga fyren växer upp till en karaktärsfast, handlingskraftfull, ordhällig, hövlig, plikttrögen och omtänksam yngling, som med käckt humör och rak rygg trädar ut i livet; som uten självbelåenhet bär en medgång; som bistert småleende ser motgången i ögonen och tager nya tag, och som med hjärtat varmt för sina medmänniskor arbetar med hänförelse för sitt fosterlands väl.

En Spejder er — en Spejder! D. v. s. en Mand, der altid er foran, — forrest, naar Pligten kalder, forrest, naar der skal tages et rigtigt »Allemandstag«, forrest, hvor det skønne og gode vinker. En Spejder er ikke noget »Vidunderbarn«; han er ikke fuldkommen. Det kan ingen være. Men han ejer Vilje og Lyst til at gøre sig al mulig Flid i alle Forhold, han stilles overfor. Han har ogsaa Tro og Haab; men at vide er mere end at tro. En Spejder moder da ikke noget uforberedt; han véd altid, hvad han vil gøre. Vi kan derfor sige: En Spejder er en Mand, som ejer den fulde Beherskelse over sig selv.

Hvem var saa den første Spejder?

Var det kanske en af vore første Forfædre, en Mand, der vandrede rundt paa de danske Sletter for Tusinder af Aar siden? Ja, sikkert har der blandt dem været en Mand, mange Mænd, der var Spejdere i Ordets sande Betydning. Enhver dansk Nutidsdreng tager disse Fortidshelte til Forbilleder i sine Lege og misunder dem af og til lønligt, skønt deres Liv visselig ikke altid var misundelsesværdigt. Deres Kamp har været haard, men Livet blev levet i Frihed ude i den uberørte Natur.

Verdens første Spejder

Af Sv. Aage Hansen.

Vi kan ogsaa gaa til andre Lande.

Lad os betragte Fønikerne, de modige Søfolk, der for saa vidt omkring, Assyrierne, »Verdens første Soldater«, som man har kaldt dem, eller Babylonierne, Folket for Kunst og Viden-skab. Alle Vegne vil vi finde Spejdere.

Grækenland! Spartanerne! Har der været bedre Spejdere end dem? Skulde et Folk, der har lært os saa meget i mangfoldige Henseender, ikke have haft saadanne Mænd, som vi kalder Spejdere? — Jo, det vilde være ellers rimeligt at have en saadan Opfattelse. Om Grækernes, Spartanernes, Bedrifter og Levevis har der jo netop gaaet Ry op gennem Tiden. Vi opkalder vore Sportsopvisninger efter deres »olympiske Lege«, og drager Lære af deres Sæder og Skikke.

Vi kunde ogsaa kaste et Blik ind i

Østens gamle Kulturlande — Indien, Kina. Paa Forhaand er vi paa det rene med, at der maa have været Spejdere i disse Lande, der har opfostret saa udmærkede Mænd.

— Og vi kan gaa videre paa vor Vandring efter den første Spejder.

Lad os se Ægypten, t. Eks., Landet, der for seks Tusind Aar siden havde en Kultur, som vi i flere Henseender ikke har Mage til i vore Dage. Man kunde fristes til at sige, at Menneskehedens Vugge har staaet i Ægypten. Vi kan studere dette forunderlige Lands Sæder og Skikke, og stadig vil vi høre Belæring og Visdom. Naar alle andre jordiske Bygningssværker er sunket i Grus, vil Pyramiderne endnu være tilbage som et storslaet Mindesmærke om Ægypternes Klogskab og Flid. Der kan overhovedet ikke herske nogen Tvivl om, at vi blandt Faraonerne Undersaatter vilde finde mange, vi med Ære kunde give Spejdernavnet.

— Vi kunde gaa videre endnu. Men det behøves ikke. Thi vel fandt vi ikke den første Spejder, men vi lærte noget andet. Til at begynde med troede vi, at det vilde være os muligt, naar vi granskede tilstrækkeligt dybt i Historiens Annaler, at komme til en bestemt Mand, et bestemt Aarstal. Vi tænkte at kunne sige: Paa den og den Tid levede den første Spejder. Men det viste sig, at hvor langt vi end gik tilbage i Tiden, bestandig indsaa vi, at der var Spejdere. Derfor, da vi ikke ubegrænset kan følge Folkeslagene tilbage, kan vi ikke sige, hvem der var den første. Der har sikkert været Spejdere, saa længe Menneskeheden har eksisteret.

For mange tusinde Aar siden levede der Spejdere, ægyptiske, fonikiske, babyloniske, assyriske, græske, romerske og oldnordiske Spejdere — og til dem hører du!

— Der er noget mægtigt, noget oploftende i dette at vide, at man er et Led — en lille, om end nog saa ubetydelig Del — i en Verdensbevægelse, en Lære, der har haft Tilhænger gennem Aartusinder. Og det har Spejdersagen jo. Thi det er jo ikke Navnet, men Personen, det kommer an paa.

Her slutter vor Tankerække. Men maa jeg ikke til sidst rette et Spørgsmaal til dig, du danske Spejder:

Føler du dig ikke stolt ved Tanken om, at være i Slægt med saadanne Spejdere, som dem, vi nu har talt om?

PRAEMIE-LISTEN

Maanedens Opgave.

I. PRAEMIE:

En Radiomodtager

(Værdi 150.00 Kr.)

2. PRAEMIE:

Et Fotografiapparat.

3. PRAEMIE:

Et stort Maleri.

Endvidere:

En japansk Drage

En siamesisk Rygsæk

Et japansk Slagsværd

Japanske Beklædningsgenstande

Bøger

— og mange andre Ting!

For hver 10ende ny Abonnent et gratis Aarsabonnement.

ET RIM

En rigtig Spejder med
godt Humør
IRMA Margarine paa
Maden smør.

*Naar De udtrykke
følelser:*

Chesebrough's Vaseline

(Udtales Tjehsbroe)

faar De det originale Produkt,
for hvilket Betegnelsen
Vaseline oprindelig blev givet
Alle andre er Efterligninger og kan
være skadelige.

Chesebrough's Vaseline

faas kun i Original-Pakning:
Æsker, Tuber og Glas med
dette Varemærke:

CHESEBROUGH MFG. CO.
KØBENHAVNS AFDELING, AARHUSGADE 88

Cloëttas

Chocolade

faas overalt

Fineste dansk Fabrikat

Læs

Nord. Spejdersport

FREDENSVEJ 61, CHARLOTTENLUND — TLF. ORDUP 2480.

Kære Aalborg-Spejderel

I skal have en særlig Hilsen denne Gang. Tak for jeres mange Breve, Ønskesedler og Fotografier. De fleste af jer har vist allerede modtaget Svar fra mig. Resten skal nok komme, efterhaanden som jeg faar gravet mig frem i Brevdyngen.

Venligst Redaktøren.

Spm.:

Kunde De ikke fortælle mig 1) hvad der forstaas ved Rovers-Spejdere, 2) hvorfra Ordet »Rovers« stammer, og 3) vilde De dernæst være venlig at skaffe mig Oplysning om hvordan Ordet »Vind« udtales paa Engelsk (*wind*) — ogsaa i Poesi. Det gælder et Væddemaal. Paa Forhaand Tak.

En videbegærlig Sjæl.

Svar:

1) Baden Powell forklarer Roverbevægelsen saaledes:

Rovers are a Brotherhood of the open Air and Service. They are Hikers on the open Road and Campers of the Woods, able to shift for themselves, but equally able and ready to be of some service to others. They are in point of facts a senior branch of the Boy Scout Movement, young men of over 17 years of age.

2) Da unge Mænd ikke saa meget tragter efter at tage Spejderprøver, da de jo har deres specielle Virksomhed, de maa dygtiggøre sig til, omfatter Ro-

vernes Beskæftigelser især Diskussioner, Lejrliv, Rejser, Vandreture, og herfra stammer Betegnelsen: Rover, der ordret oversat fra Engelsk betyder: Omvandrende, Landstryger, ustadigt Menneske. Vi har herhjemme for nogen Tid tilbage søgt at finde en dansk Betegnelse for Rover, men af de indsendte Forslag (Vikinger, Strejfer, Vandrere, Gamlinge osv.) fandtes ingen egnede. Kun har Betegnelsen Friskare for Rovers trop vundet Indpas.

Bjerregaard.

3) I Prosa udtales det *wind* — i Poesi næsten altid *waind*.

Spm.:

Kære Redaktør.

Kan du ikke hjælpe mig? jeg skal lave een bue og nogle pile samt en halmskive til duelighestegnet kasteskytte, kan du ikke sige mig, hvilket træ jeg skal bruge til buen og hvilket til pilene, og hvorledes jeg skal lave en halmskive. Din trofaste spejder.

Svar:

Vi henviser til Vilh. Bjerregaards Artikel Side 15.

Spm.:

Kære Redaktør!

Vil De ikke være saa venlig at sige mig, hvorfor vores Trop altid faar Spejdernes Magasin saa sent.

Svar:

Henvend dig til din Tropsfører og spørg ham.

KONDITOR

HENNING KLENZ — TORVEGADE 32 — AMAGER 4423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

BRINGER OVERALT I BYEN

Spm.:

Højtærede Redaktør!

1) Vær saa venlig at oplyse os om, hvad Stjernerne i Spejderliljen er Symbolsker for!

2) Vær saa venlig at oplyse os om, hvor De har købt det Spejl, som De brugte, da De tegnede Deres Selvpортret over Rubrikken: »Redaktøren«!

To gamle Guffer.

Svar:

1) Du spørger om Stjernens Betydning i Spejderliljen. Du har maaske opdaget, at der er noget symbolsk over hele vort Emblem, Liljen, der er Kompasskivens Nordpil, som altid viser opad. Endet, der karakteriserer Spejderemilet (efter nyere Forskeres Udsagn), og saaledes er Stjernerne ogsaa symbolske.

Det er to 5-Stjerner, vi bærer i Liljen (som Regel altid aftegnet galt som 6-Stjerner), og de er dannet af een uafbrudt Linie, der er slynget i Façon. Figuren kaldes et Pentakel, og den anvendes som hemmeligt Tegn hos Pythagoræerne og Druiderne, og opfattes som et Symbol paa Verdensaltet og Fuldkommenheden. I den mørke

Middelalder fandt det oven i Købet Anvendelse som Trylletegn til at holde onde Aander borte. Bjerregaard.

2) Hos Skægghandler Skaldegrimsen, Hjørnet af Nørre Farimagsgade og Faste Lavns Mandag.

Spm.:

Kære Redaktør!

Hvor ligger det psykotekniske Kontor, som stod omtalt i sidste Nummer? Den raadville.

Svar:

Henvendelse sker skriftligt til Magistratens 1. Afd., Raadhuset.

Spm.:

Kære hvidskæggede Gubbel!

Du som svarer saa mange andre, vil du ikke ogsaa svare mig?

1) Hvorfor er der ikke en Fortælling i »Spejdernes Magasin«, der »fortsætter«?

2) Er Gunnar Jørgensen Spejder?

Paa Forhaand Tak!

Nr. 4.

Svar:

1) Fortsættende Historier hører mere hjemme i Ugeblade. I Løbet af en hel Maaned glemmer man nemt, hvad der stod i forrige Nummer!

2) Nej — men han skal maaske være det, naar han blir stor!

Spm.:

Kære Redaktør!

1) Vil du fortælle mig, hvem Billedet, som var uden paa Januarnumret forestillede.

2) Kan du knække en Nød med Hovedet?

Svar:

1) Billedet forestillede ikke nogen bestemt.

2) Hvis du vil stille dit til Raadighed, skal jeg gerne forsøge.

Spm.:

Kære Redaktør.

De vil vel ikke være ked af at oplyse mig om, hvordan man billigst og lettest laver en god Kærre?

En Spejder i 1. Asserriks Trop, Sorø.

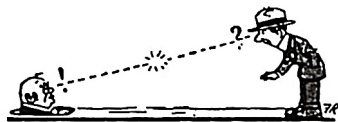
Svar:

Kærre og Kærre er to Ting. Mener du en Patruljekærre eller en Tropskærre — og hvor meget har du tænkt paa at ofre. Skriv nærmere om det — og vi skal med Glæde give dig de ønskede Oplevelser.

— Den næste, der forstyrrer Rets-handlingen, vil øjeblikkelig blive smidt ud! raabte den vrede Dommer.

— Hip, hip, Hurral skreg Fangen og styrtede mod Udgangen.

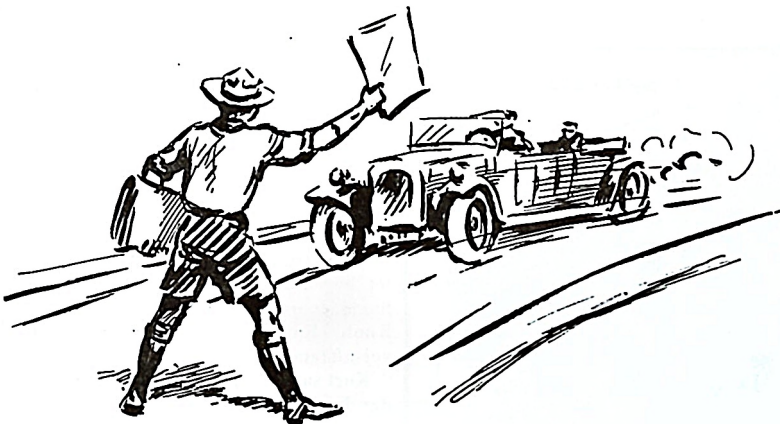

— Men Gudbevares! Er De faldet i Vaagen?

— Tror De, jeg bor her?

Benyt
Ønskesedlen
Side IX.

Dagligt Liv i Februar

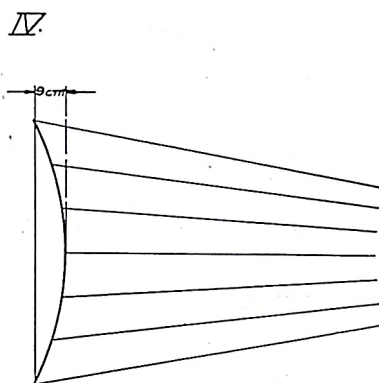
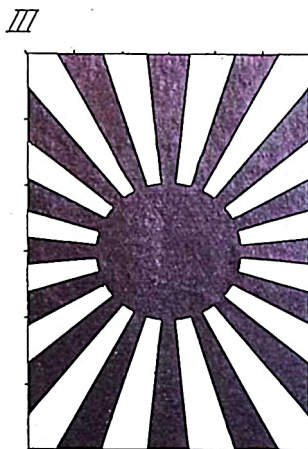
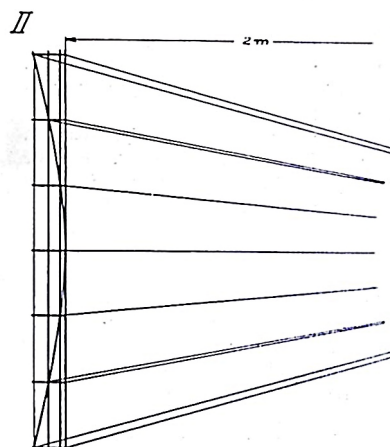
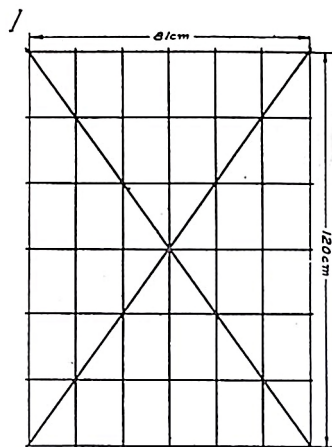
— Kom mig bare over — men tegn først Abonnement paa »Spejdernes Magasin«

JAMBORABEL DRAGE

Efter „Væbneren“.

Mange vil fra Jamboreen huske de japanske Drager, der vakte berettiget Opsigt ved deres store Stabilitet og Stigningsevne. En af dem er beskrevet her.

Fig. I viser Stellet bagfra, Fig. II fra Siden, Fig. III for fra og Fig. IV ovenfra. Stellet laves af Bambusspaan. 2.7 mm i Tværsnit; der er 5 Længdestivere (bemærk, ingen Yderstivere paa Langsiden), 7 Tværstivere og 2 Krydstivere. De er samlede ved ganske enkelte Krydsbesnøringer, der fortsættes i en ca. 2 m lang Snor (almindeligt Sejlgarn); alle disse Snore samles i en Ring. Desuden er hver Tværstiver bøjet — ved Hjælp af en Snor — til en Cirkelbue, der vender Konvekssiteten fremefter (se Fig. IV). Stellet er beklædt med Papir paa den konvekse Side (Forsiden), saa de omtalte Snore fra Besnøringerne gaar igennem det. Papiret, der skal være ekstra stærkt og helst dobbelt i Hjørnerne, limes fast til Stiverne; bemærk, at disse rager lidt uden for Papiret, hvilket beskytter dette en Del.

1924.

I SKOLEN.

— Nyt Nummer af »Spejdernes Magasin«. Drenge!

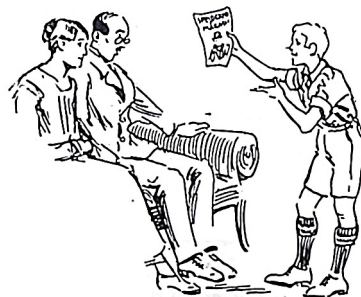
Giv Agt, Spejdere!

Er der nogle af jer der endnu ikke har købt Spejdernes Lommebog? Den bør ligge i enhver Spejderlomme. De to Redaktører, Vilh. Bjerregaard og Poul Marcussen har her skabt en Lommebog, hvor I kan finde alt, hvad Hjerter begærer: Praktiske Raad og Vink, Skemaer over Patrulje- og Tropsmøder, Knob, Kassebog, Signaler, Lande-vejsafstande o. s. v. o. s. v.

Kort sagt: alt hvad en Ulv og en Spejder har Brug for.

Tegninger af Axel Mathiesen.

HOS ONKEL.

— I sku' bare ane, hvor pragtfuldt et Blad det er!

Jamborable Minder.

(Mel.: Jens Vejmand.)

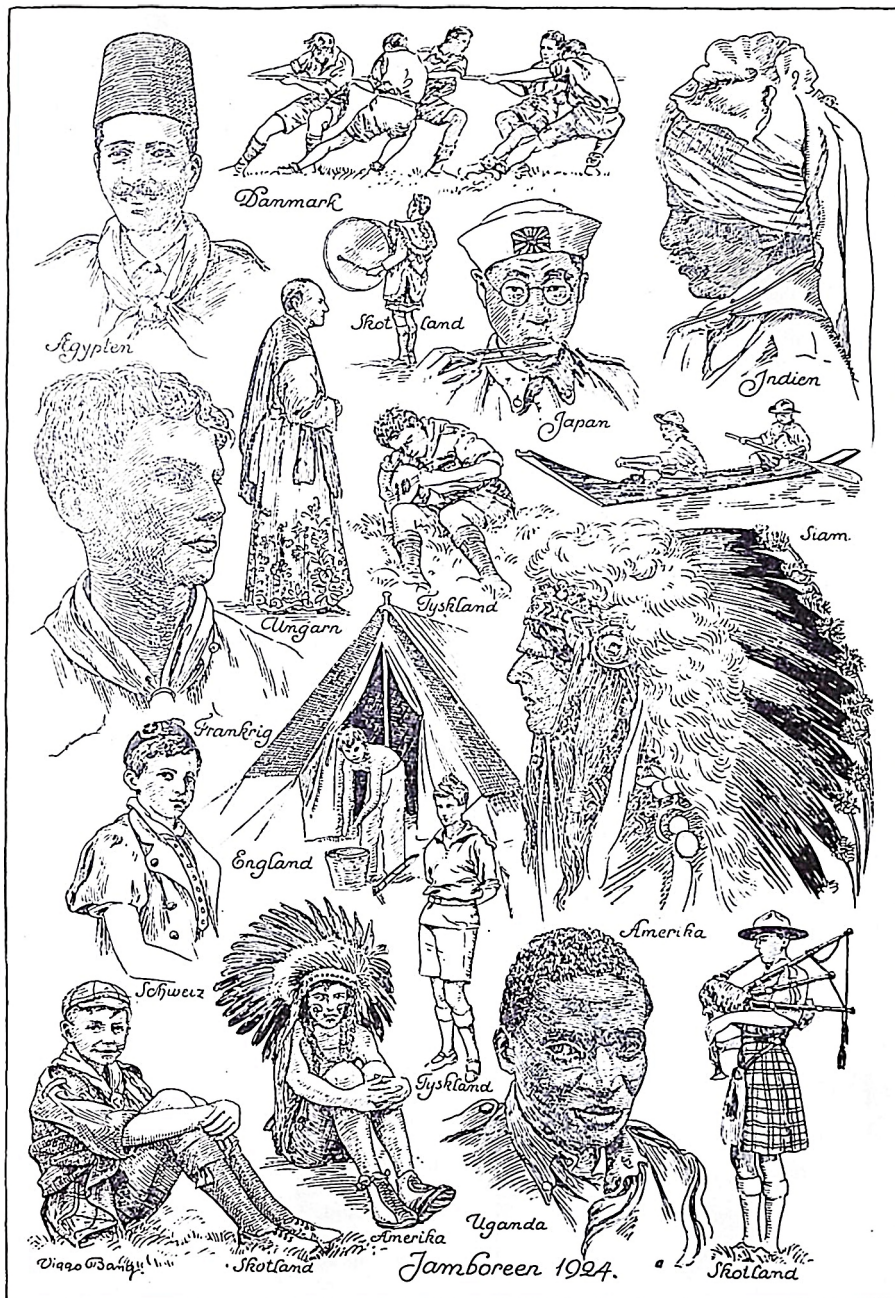
Paa Ermelundens Slette
vi horte Sprog en masse
— med do og did og very,
med der og die og das —
victoria — og viva —
parler — parlant — parlé,
kladawsky — poli sjovsky —
— en yndig Frikasé!

Ved Baalet var der Trængsel:
der laa vi Lag paa Lag —
men ligger man blot overst
— saa er det ingen Sag!
Sven Spejder — ham med Fløjten —
hver Aften tog en Torn —
og vandred' hjem med sytten
forgrædte, glemte Born!

Paa Idrætspladsen hilstes
hver lille, fremmed Fyr
af tusind grønne Grene
og sorte Paraply'r.
Vort Stadion blev forvandlet
til Svømmehal ekspres
— og Bademester Poulsen
var rigtig i sit Es!

Dér stod de — smaa og store —
som i et Badekar — —
helt sært, at de slap fra det
foruden Halskatar! —
Mod Lejren hjem de traved'
med Hæp-Raab og Hurra —
i Bil en vaad »Kineser«
med Sindsro fultet' a'!

Til Kongefesten Vejret
var lutter graat i graat —
Kong Christian kunde sagtens:
hans Ho'de blev ej vaadt —
det ramtes ej af Regnen
—det kan enhver forstaa:
thi oppe over Skyerne
er Himlen altid blaa!

Efter »Danske Drenge«.

Tegning af Viggo Bang.

Fra Divisionerne.

Indsend
små, korte
Meddelelser
om Troppens
Liv
til Redaktionen
Fredensvej 61
Charlottenlund.

SE HER!

Paa given Foranledning skal vi meddele, at Redaktionen forbeholder sig Ret til at forkorte de indsendte Tropsmeddelelser, hvis det findes fornødent.

Meddelelser, der ønskes optaget i førstkommande Nummer, maa være Red. i Hænde senest den 15.

I. Københavns Division.

havde et righoldigt Efteaarsprogram. Natten mellem d. 25de og 26de September afholdtes et Natterænøb i Hareskoven. Ruten var opgivet 14 Dage iforvejen, saa at Spejderne havde haft Lejlighed til at lære Ruten at kende. Hold paa 5 Spejdere startede med Mellemrum og skulde passere forskellige Kontrolsteder i en bestemt Rækkefølge. Ruten mellem Kontrolstederne var fri, og de, der havde trænet og kendte de smalle Skovstier, havde selvfølgelig de bedste Chancer. Brug af Lommelygter var forbudt; den kunde medføres forseglet til Brug i Nødtilfælde, men det viste sig ikke nødvendigt, selv om ikke alle Hold gennemførte Ruten rigtigt. 1ste Ordstrup Trop vandt dette Natterænøb.

Da der kun havde været 5 Spejdere fra hver Trop i Virksomhed, var der jo ikke noget i Vejen for, at andre 5 Spejdere deltog Dagen efter, Søndag d. 26. September, i en »Kend din By«-Øvelse.

En Fortegnelse over 50 forskellige Kirker, Monumenter og andre af Byens Seværdigheder blev samtidig udleveret Førerne for hvert Hold. Der forestod

nu Føreren en meget vigtig Fordelingsopgave, saaledes at hver af de 5 Spejdere fik de og de Steder at besøge i den kortest mulige Tid. Men det, der egentlig var det mest beundringsværdige, var, at 50 Raadsmedlemmer var rundt omkring paa de forskellige Steder som Kontrollanter. Ikke een manglede Kl. 8 Søndag Morgen. Denne Øvelse blev vundet af 4de Absalon Trop.

Begge disse Øvelser var tiltænkt af Fabrikant Karl Hansen, en af Divisionsraadets bedste Støtter.

Endvidere har Divisionen afholdt en Ulveturning, vundet af 1ste Øbro Flok, og en Roverturning, vundet af 1ste Ordstrup Trop.

Th.

Lillebælt Kolonnen.

Aaret som Helhed har været præget af Fremgang, saavel talmæssig som sportslig. Alle Kolonnens Spejdere har ofte været samlet til fælles Øvelser, Turneringer o. lign., hvilket betyder meget — ikke mindst i kammeratlig Henseende.

Vær beredt!

Det er altid rart at se en Spejder være beredt og hjælpe, hvor han kan. En ægte Spejderoptræden udviste forleden Dag af Tropsfører Thorkil Valentiner, Løvetroppen. Valentiner pas-

Thorkil Valentiner

serede Fredensbro og blev Vidne til, at en Mand blev reddet fra Drukning. Da den druknende var bevidstløs, foretog Valentiner skyndsomt Oplivningsforsøg ved paa almindelig Maade at søge at faa Vandet ud af den druknende, hvilket ogsaa lykkedes. Derefter fik han ved kunstigt Aandedræt den druknende bragt tilbage til Bevidstheden, inden Ambulancen kom og korte ham til Kommunehospitalet.

Valentiners dygtige og beslutsomme Optræden fortjener Omtale.

Af Sorø Kolonnes Dagbog.

Siden Sommer har Gørlev Trop meldt sig ind i Kolonnen, og Sorø Spejder-trop (Asser Rigs Trop) er bleven delt i to. Kolonnen bestaar herefter af 6 Troppe med ialt 105 Spejdere.

Kolonnechefen har besøgt Ruds Vedby den 7. Septbr. for at samles med Troppene i Høng og Ruds Vedby, 22.—23. Novbr. haade Høng og Ruds Vedby for at samles med Troppene i Gørlev, Høng og Ruds Vedby. 23. Novbr. var der bl. a. Træfældning, ledet af Skovrider Reck, ved Ruds Vedby. Den 12. Oktober deltog Kolonnen i en Divisionskamp ved Sandbygaard, og ligeledes 16. Novbr. i Slagelse.

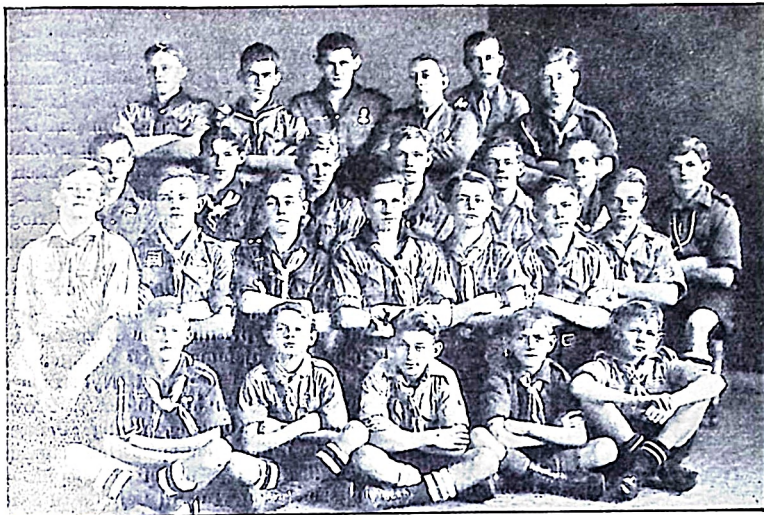
De tre Sorøtropper: Sorø Rovers, 1. og 2. Asser Riggstroppene havde den 13. og 14. September Besøg af »Vedels Egne«. Der var en fornøjelig Aftensammenkomst Lørdag, og Søndag holdtes Fællesturnering i Stafeløb, Iagttagelse, Orientering og Tovtrækning med 4 Sejre for »Vedels Egne«, 3 for Sorøerne.

27. Septbr. holdtes om Aftenen Kolonnemøde paa Sæbygaard. Dagen derpaa (Søndag) havde hele Divisionen Turnering sammesteds.

En Del Spejdere fra Sorø, Gørlev og Ruds Vedby har i Efteraaret gaaet 45 km paa 1 Dag.

11 Sorøere er i Efteraaret blevet Svampesamlere, 9 er blevet Svømmere, 3 Tolke. Der er arbejdet godt paa 2. Kl.s og 1. Kl.s Proven. Samariterkursus er begyndt i Sorø den 28. Oktober i to Hold med ialt 30 Deltagere. 1 Spejder er bleven Opdrætter, 1 har faaet Husflidstegn.

Ruds Vedby har faaet egen Tropsfører (Otto Saugmann) og en Ulveflok. Lanritzen.

1. Urban Troop, Aalborg

Urban Troppen, Aalborg.

Aaret 1924 har for os været fuldt af saa store Oplevelser, at vi næsten ikke har haft Tid til det almindelige Tropsarbejde, idet Aaret indtil September jo stod i Jamboreens Tegn.

I Bededagsferien afholdt vi Tournering her i Aalborg for Skagen, Frederikshavn, Dybvad, Hjørring, Vraa, Brønderslev samt I. og II. »Urban«, Aalborg, en Tournering, der forløb ganske udmærket; den strakte sig over 3 Dage, og Rævehalen tilfaldt 1. »Urban«, Aalborg.

I Juli havde vi det store Divisionsføreremøde i Aalborg, hvor begge Divisionerne blev samlet under gamle Nørre-vejdske, men med et Distrikt fra Linien Mariager Fjord—Løgstorbanen med alt Nord for denne Linie hørende til Distriktet.

»Urban« deltog i Jamboreen med 18 Mand og tilbragte som alle andre Spejdere en vidunderlig Tid.

I Kartoffelferien deltog vi i Distriktets Efteraars-Tournering i Søby, der ligeledes forløb udmærket; der deltog ca. 200 Spejdere. Vi vandt Tovtrækningen, hvad der særlig var Rift om, idet »Jens Bang«, Aalborg, og 1. Frederikshavn mente, at de var de stærkeste. (Tableaul)

Søndag den 30. November deltog vi i et større Slag i Rold Skov sammen med 1. Hobro, »Jens Bang« og »Skip-

per Clements«, Aalborg, (det mindede os meget om vor herlige Korpslejr »Grevens Fejde«, Aaret 1923). Øvelsen var meget interessant — kun blev vi alle fra »Urban« dræbte af de grusomme »Jens Bang«er.

»Urban« blev i Efteraaret skænket 5 Tønder Land ved Blokhush (Vesterhavet) af Hr. Landinspektør S. Meulengracht. Og da det kun ligger 3 Mil fra Aalborg, vil vi herefter rigtig kunne nyde Vesterhavsbadet. Vi faar nu travlt med at faa bygget »Villa« deroppe. Spejdere, hvis Vej falder forbi, skal være hjertelig velkommen.

»Urban« blev i Efteraaret skænket 5 35 Mand, fordelt i 4 Patruljer.

Med Spejderhilsen

Johs. Nielsen,
Kolonnehæf.

Midtjydske Division.

I December arrangerede saa godt som alle Divisionens Troppe Jule-Good-Turns for syge og fattige.

Divisionens Blad — »Ved Lejrbaalet« — er i det forløbne Aar udkommet med 8 Enkelt- og Dobbeltnumre og har virket som et fast Bindeled mellem de ved store Afstande adskilte Troppe.

I Paasken afholdtes »Jyllandsløbet« (100 km.) — et Terrænløb for Spejdere over 15 Aar med Bivuakering og Broslagning over Gudenaalen. Holdet fra Grenaa vandt »Jyllandspokalen«.

Endvidere har været afholdt en Del Turneringer.

Divisionen har ved Aarets Slutning maattet give Afkald paa to dygtige Kolonnechefer, Læge *Elmquist* og *Svend Udsen* — der begge i mange Aar har udført et trofast og uegennyttigt Spejderarbejde.

Sct. Jørgens Tropp.

af Københavns Amts Division har — foruden sit Spejderorkester — oprettet et flot besat Jazz-band!

Fyens Division

arbejder for fuld Kraft. I det store og statelige Divisionsblad »Ordonnansen« læser vi om de forskellige Troppes Arbejde: Trops- og Patruljeturneringer, Træning i Sporing, Ambulance, Hytte- og Brobygning osv. Kort sagt: Der slides bravt i det paa Fyen. — 4 Spejdere har modtaget Anerkendelse for Beredvillighed, Disciplin og Aandssnarhed under Redningsarbejdet ved en Ildebrand.

I. Rødby Tropp

har faaet ny Fører. Lærer Rasmussen er afløst af *Olaf Buhl-Jørgensen*. Troppen er i stærk Opvækst.

Vedels Egne

har sendt Redaktionen sit lille fikse og muntre Tropsblad, redigeret af *Thorkil Vøgg*. Saavel Udstyr som Indhold er upaaklageligt. Smaa fikse Pennetegninger af Maanedens »store Begivenheder« liver vældigt op. Her er en af dem:

I. Absalons Flok. I. Københavns Div.

Flokken startedes den 17. Maj 1923 med Bagheera som Flokfører og holdt i Begyndelsen Mode sammen med »Vedels Egne«, med hvem vi havde en interessant Vadetur til Koklapperne; denne Tur gæntog vi i 1924. I den internationale Spejderlejr ved Göteborg i Juli deltog en af Ulvene. I September holdt vi Mode i Tropslokalet, hvor Bagheera læste Junglebogen op. Fra Oktober til Marts fik vi en Gymnastiksal paa Sct. Hansgades Skole, hvor vi gennemgik de forskellige Prøver. Hver anden Søndag havde vi dejlige Ture alene eller sammen med andre Ulveflokk. Saa kom Julefesten, og Nytaarsparaden 1924, hvor vi maatte marchere os varme. En Søndag i Januar havde vi vor Kælketur — især Niels Eriks Kælk var dejlig — efter først at have afleveret de Pakker Tøj vi havde samlet ind til »Foreningen til Hjælp for krigshærgede Lande«. I Februar havde vi en rigtig Gaatur fra Bagsværd med bidende Vind, hvor vi havde den Oplevelse at gaa vild, og kom, ad en æventyrlig Vej gennem Krat, over Hegn og Marker ud paa Is, endelig ud til Landevejen og havnede i Ballerup, en Station

I Regnetimen.

- Hvad er 36 Kr. divideret med 6?
- Det er lige til et Aarsabonnement paa Danmarks bedste Drengeblad.

længere inde end beregnet. I Marts havde vi Fastelavnsfest og i April begyndte vi Prøverne paa »Klods-Hans«, som vi spillede ved Tropsfesten hos Nimb den 3. Maj. Flokken fik ved den Lejlighed et Telt, som vi rigtig har brugt senere. Vi holdt nu Møderne i Fælled-

Spejdernes

parken, og fra den 31. Maj til den 1. Juni havde vi vor første Week-end Lejr, som efterfulgtes af Pinselejren, samt et Par Week-end Lejre og endelig Jamboreen, hvor Flokken deltog med 11 Ulve, 2 Førere, hvoraf 2 Ulve kom paa Danmarksholdet. I September gik Flokken 30 km. I Oktober deltog Flokken i Kolonneparaden ved Bøndernes Hegn og var med Divisionen ude paa Orlogsværftet, hvor vi morede os glimrende. Vi deltog i November i Divisionens Ulveturnering, hvor vi blev Nr. 3 og vandt Tovtrækningen. Som Jule Good-turn lavede vi Opvisning for Børnene ude paa Børnehjemmet »Kildevang«. Vi deltog nu sidst i Korpsnets Nytaarsparade. For Øjeblikket holder vi Prøver paa vor ny Komedie, nemlig »Prinsessen, som ikke vilde spise Havresuppe«; den glæder vi os meget til at spille — og saa glæder vi os til Lejrene til Sommer.

Tove, Flokfører.

„Julens Præmiegaade“.

Desværre ser vi os nødt til at udskyde Offentliggørelsen af Besvarelserne paa »Julens Præmieopgave« til næste Nr.

Red.

Ha! Ha!

Rar Herre (til en Mor, der er ude at spadserer med sin lille Søn): Hvor længe har han gaaet — den lille Stump dér?

Moderen: Otte Maaneder!

Herren: Herregud — saa maa han da være træt!

Stakkels yngste!

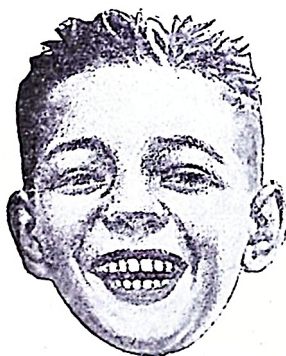
1. Bonde: Saa, no haa do da faat aalle Børnene hjemmefra, Espen.

2. Bonde: Ak ja, no æ di splidt ad ower hiele Jor'en — især den øngest!

Hos Soldaterlægen.

- Hvilket Regiment?
- 2det, Hr. Korpslæge!
- Bataillon?
- 3die!
- Navn?
- Hansen!
- Kompagni?
- Javel!
- Kompagni, spørger jeg!
- Javel — Hansen og Kompagni!

S M I L

JEG GRINER GODT

af den Dreng, der ikke kan indse, at »Spejdernes Magazin« bliver flottere udstyret og mere indholdsrigt for hver ny Abonnent han skaffer!

Foran Musæets ægyptiske Mumier.

— Det maa dog have været nogle kæmpestore Mennesker, de gamle Ægyptere. Sikken en Størrelse deres Svøbelsebørn havde!

Barnesorg.

— Hvorfor græder du, lille Peter?

— Jo, for — hu, hu, hu — Læreren faldt ned ad alle Trapperne — hu, hu, hu . . .

— Aa, den lille deltagende Stakkel!

— Og Petra saa' det — hu, hu — men det gjorde jeg ikke!

Selvkritik.

Fiskehandlerens Søn: Far, hvorfor er den Torsk malet paa dit Skilt?

Faderen: Kan du ikke forstaa, Dreng, det er, for at Folk kan se, hvad din Far er!

Hvem har Ret?

— Hr. Betjent, hvor er den anden Side af Gaden?

— Derovre — begribeligvis!

— Det kan jeg ikke forstaa! Derovre siger de, at det er her!

SPEJDER

STUDIESTRÆDE 30

TELF. 3186 - 11233

DEPOTET

STUDIESTRÆDE 30

KØBENHAVN K.

Khaki Sweaters, heluldne, nylig hjemkommen fra Frankrig.

Pris 12.50 — 13.50 — 14.50 — 15.50.

Hvide Sweaters, engelske, heluldne, meget svære.

Pris 9.50 — 10.50 — 14.00 — 15.00.

Vindjakker, et lille Restparti udsælges til nedsatte Priser.

Hammondbenklæder, *Blaat Militærklæde.*

Pris 15.00 — 17.50 — 19.00 — 21.00.

Sportsstrømper, danske og engelske.

Spejdermundering. — Spejderudrustning.

Hjemmebageriet & Conditoriet

ved Bispetorvet, Aarhus,

bringes i velvillig Erindring.

Marie Kristensen.

Spis

Magdalenemøllens
velsmagende
Brødsorter

Udsalg overalt i Aarhus

Alt Aluminiumsudstyr

til Spejdere: Kogegrejer, Drikke-
bægere, Sæbeutier m. m.

bedst og billigst

Specialforretningen

Hjørnet af Munkeg. og Klosterg.

NB. Udenbys Ordre
ekspederes omg.

Aarhus

D. A. PALUDAN

OPTIK — FOTO ETABL.

anbefaler

Kikkerter, Kompas,
Lupper og Solbriller
samt Vest Pocket og
Brownie KodakCLEMENS BRO
AARHUS
TELEFON 944

Spejdere! Benyt

Frederiksens Vaskeri,
Smedegade 84, Horsens - Tlf. 1459

J. F. Wied

Banegaardsgade, Aarhus.
Telf. 851.Spedition
Assurance - Toldklarering
Specialitet: Flytteomnibusser

Nu er det sket et Par Gange, at der til Københavns Radiofonistation er indkommet saa mange Rapporter fra Amatører om Forstyrrelser fra andre Amatører, at Herolden har været nødt til at advare Forstyrreerne. Det gør han ellers ikke gerne, for det vilde blive en kedelig Underholdning i Længden at høre ham meddele, at nu er det galt paa Vesterbro og nu paa Nørrebro o. s. v.

Hvordan bærer man sig ad med at lade være med at forstyrre?

Lad os først lige se, hvori disse Forstyrrelser består, og hvorfra de stammer.

Allerbedst som vi sidder og lytter hører vi et Flojt som af en Gadedreng, der piber i Fingrene. Maaske holder

det straks op igen, og vi falder til Ro som efter en Forstyrrelse af OXA. Men maaske bliver det ved.

Flojten kommer fra en anden Afsender, der sender paa samme Bolgelængde som den Station, vi netop sidder og lytter til, og nu er det ikke grinagtigt længere.

Den nye Afsender er simpelt hen en af vore Medamatører i Nærheden. Hans Modtager virker selv som Afsender, fordi noget af den Energi, som opstaar i Lampen, og som er beregnet paa at skulle komme ham selv til Gode i hans egen Telefon, udstraales gennem hans Antenne. Han har nemlig skruet for højt op for Glødemodstanden og ført Tilbagekoblingsspølen alt for tæt til Antennespølen.

Det Asen!!

Men man skal jo ikke slaa med Sten, naar man selv bor i et Glashus.

Lad derfor selv være med at skrue for højt op for Glødestrommen (du sparer derved Strøm og faar en renere og bedre Modtagning) og lad være med at koble fastere end nødvendigt; med andre Ord: før Tilbagekoblingsspølen saa langt ud som muligt (ogsaa herved faas en renere Modtagning).

Man skal være øvet for at kunne afgøre selv, om man udsender Energi (og dermed altsaa forstyrrer andre) og saa kan man endda kun have det paa Fornemmelsen. Man kan derimod aftale med sine Naboer, at man vil give hinanden Rapport om saadanne Forstyrrelser fra hinanden, og paa den Maade vil man saa hurtigt blive klar over, hvornaar man selv er til Forstyrrelse og dermed Ærgrelse for andre.

Og det vil en Spejder jo nødigt være.
Radiot.

City Radio

Kompagnistræde 32

København B. — Telf. 13680.

Krystalmodtagere Kr. 25
2 Lamper uden Tilbehør - 100
Inklusive komplet — - 202
(Antenne ekstra).

Til Selvbyggere.

Samtlige Dele til dette Apparat leveret med boret Ebonitplade og let forstaaelig Arbejdsplan

Kr. 65,00.

Dette Apparat er absolut tilstrækkeligt til de fleste europæiske Stationer. Det er udstyret med fineste Præcisionskondensatorer samt det bedste Materiale.

Leveres med vor yderste Garanti.

Billigste og bedste Indkøbskilde for Radioapparater og Dele.

Forlang vor illustrerede November Prisliste. - Sendes gratis overalt.

Mange Nyheder.

Køb hos Fagmanden

Alt i færdige Apparater og Tilbehør til de absolut billigste Priser

Forlang Tilbud

1 Lampe Modtager . .	60,00	1 Trins Forstærker . .	32,00
2 " " " " . .	98,00	2 " " " " . .	56,00
3 " " " " . .	125,00	3 " " " " . .	79,00
Krystalmodtager . . .	28,00	Hovedtelefoner . . .	17,50

Luftnet opsættes overalt

Specialitet: Kraftforstærker til Højttalere

KNUD SCHWENSEN

Radio-Konstruktør

Gammeltoftsgade 4

Radio Ladestation

N. BALLING & SØN

DRONNINGENSGADE 48, BGB.

Telefon: Amager 3132 v

Oploadning og Reparation af
Akkumulatorer af alle Typer.

Batterierne afhentes, prøves for
Syrevægtfylde, oplades og bringes
med 1 Dags Varsel.

Radio-Dele en gros.

Specielt fremhæves:

DREJEKONDENSATOR

med og uden Verniør.

L. L. KAARILL.

Købmagergade 28, 1. Sal., København K. Tlf. Central 6704.

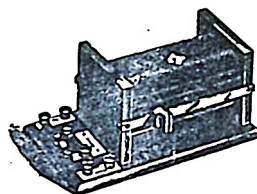
Forlang overalt

CIDA SPORT CHOCOLADE

med Præmiekupon og

STENDER PEDERSENS MARCIPANBRØD

HAR DU KØBT
SPEJDERNES
LOMMEBOG

Radio
Apparater
og
Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/s **F. GOTTLIEB HANSEN**

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf.: C. 1493, Byen 3256.
Telegr.-Adr.: Gottlieb Hansen. — Katalog mod Porto.

ØNSKESEDDEL

Hvad synes du bedst om i dette Nummer?

.....

.....

.....

Hvad synes du ikke om?

.....

.....

.....

Hvilke Ting vil du gerne høre om i den nye Aargang?

.....

.....

.....

Navn Trop Alder

(Indsendes til Redaktionen i udfyldt Stand. Hvis du
nødig vil klippe Omslaget itu, kan du jo ogsaa besvare
Spørgsmaalene i et alm. Brev.)

Er der nogen
der ikke har
faaet min
Katalog

Skriv efter den

Jeres

Sorte Bjørn.

Det bedste

er ikke for godt til Jer

Skier 9.50 - 15.00

Racer Kælke 7.00 - 50.00

Skøjter 4.00 - 30.00

Sweaters 10.00 - 18.00

Uldvanter 2.00 - 3.50

Bordtennis 3.50 - 10.00

Grammofonplader (Spejder) 3.50 - 5.00

Radio 25.00 - 200.00

A/s **Lejr- og Spejderhuset**

Officielt Depot for Det danske Spejderkorps

Nørregade 15

Tlf. Byen 4986